

WWW.COLDON.IR

کتاب آموزش فلای فیشینگ

FLY FISHING HANDBOOK

کاری از فروشگاه گلدون

رضا خدادادی ، محمود اوجانی

۱۳۹۲

FLY FISHING HANDBOOK

COLDON.IR

فهرست مطالب

4.....	تجهیزات
10.....	VEST (جلیقه)
11.....	POLARIZED SUNGLASSES
12.....	ترتیب اتصال چوب نخ لیدر پشه
12.....	نحوه درست کشیدن نخ به بیرون از چوب
13.....	نحوه صحیح بیرون آوردن ماهی
14.....	چوب های فلای
14.....	اکشن چوب
15.....	وزن چوب
17.....	متریال
18.....	طول چوب ها
19.....	چرخ های فلای:
19.....	ARBOR
20.....	DRAG درگ
21.....	نخ ها:
22.....	نخ های فلوت
23.....	DOUBLE TAPER نخ های
24.....	نخ های سینک
26.....	SINK TIP نخ های
27.....	SHOOTING HEAD
27.....	اجزای کلیدی در تعیین عملکرد نخ فلای
27.....	هسته
28.....	روکش نخ
29.....	شکل مخروطی taper
30.....	انواع Taper
32.....	استاندارد وزن نخ های فلای
33.....	LEADER
34.....	طول لیدر
34.....	انعطاف پذیری لیدر
36.....	VISIBILITY یا دید لیدر
38.....	نحوه بستن دراپر یا انشعاب به لیدر
39.....	BACKING

40 طبقه بندی و قسمت های مختلف رودخانه ها
40 SPRING CREEKS
42 FREESTONE STREAMS
44 TAIL WATER STREAMS
45 RIFFLES (FEEDING LIES)
46 (خط یا رگه جریان) CURRENT SEAMS
48 POCKET WATER
49 PRIME LIES
49 DEEP HOLES
50 (استراحتگاه ماهی) RESTING LIES
51 STRUCTURE
51 DEAD WATER
52 (انحنای رودخانه) CURVATURE
54 حشره شناسی
54 غذای ماهی
55 می فلای ها
56 حفارها (Burrowers)
56 شناگرها (Swimmers)
57 چسبنده ها (Clingers)
57 خزنده ها (Crawlers)
58 Hare's ear و Pheasant tail
59 Dun
60 Parachute Adams
60 Light Cahill
61 چرخه زندگی می فلای ها:
62 کدیس فلای ها
65 پشه های شبیه ساز کدیس
66 چرخه زندگی کدیس ها
67 میچ ها
69 پشه هایی که میچ ها را شبیه سازی می کنند
70 چرخه زندگی میچ ها
71 استون فلای ها
73 پشه هایی که استون فلای ها را شبیه سازی می کنند
74 TERRESTRIALS
74 ملخ، مورچه، Beetle
75 شاپرک
76 Caterpillar
76 جیرجیرک
77 سخت پوستان (SCUD, SOW BUG, CRAYFISH)
80 (زالو ها) LEECHES

80 بچه ماهی ها

81 *Sculpin*

82 DAMSEFLY ها و DRAGONFLY ها

86 منابع:

تجهيزات



نخ اصلی فلای



نخ لیدر مخروطی



چاک



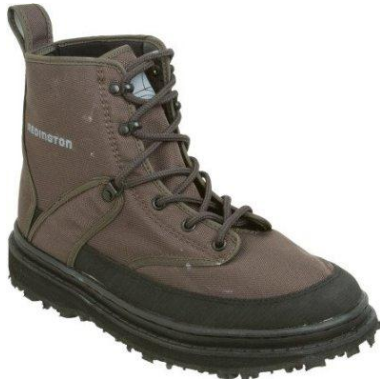
جلیقه



محافظ انگشت



کوله پشتی



بوت



عصای تاشو



vertical tippet spool holder

ست لیدر



عینک پولاریزه



جلیقه نجات



چکمه



فوکا پلی استر



فوکا نئوپرین



فوکا بریدیل با چکمه



فوکا بریدیل (Breathable) با جوراب



کاپشن ضد آب



نیپر



کیف رودوشی



جعبه پشه



جعبه پشه



زینگر



نیپر

Vest (جلیقه)



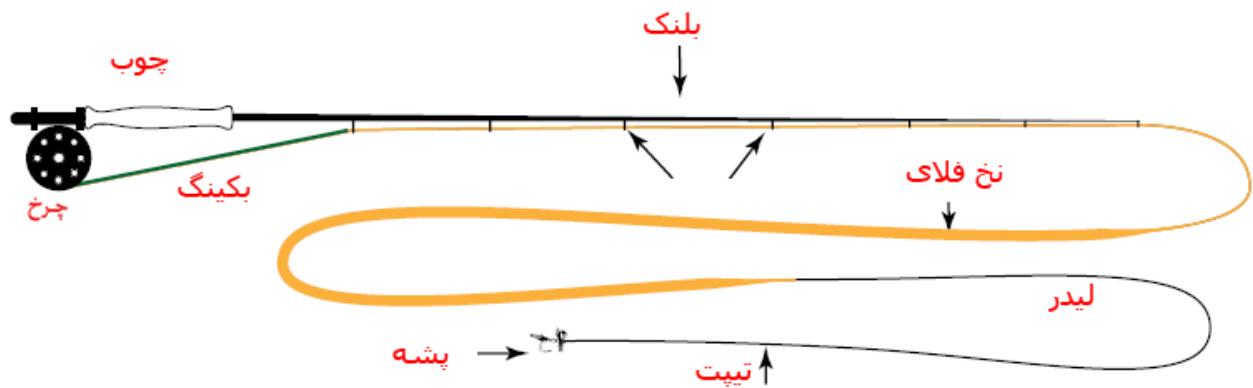
جلیقه ماهیگیری به ما کمک می کند تا وسایل را به طور منظم به دور بدن پخش کنیم. در جیب پشتی جلیقه می توان یک بارونی و تغذیه گذاشت. با این حال یک جلیقه سنگین می تواند خسته کننده باشد و باعث محدود شدن حرکت هنگام پرتاب شود. وسایلی را که واقعا استفاده می کنید داخل جلیقه بگذارید. وارد آب شدن و یا استفاده از فلوت تیوب ممکن است باعث خیس شدن جیب های پایین جلیقه شود. در هوای سرد پوشیدن جلیقه روی حجم زیادی از لباس بیشتر باعث محدودیت می شود در چنین شرایطی من chest pack را ترجیح می دهم. اجازه حرکت بیشتری به شانه ها و بازو ها می دهد. انواع مختلفی از آنها در بازار موجود است. از chest pack های بزرگ استفاده نکنید زیرا دید را محدود می کنی و ممکن است باعث زمین خوردن شود.

Polarized Sunglasses

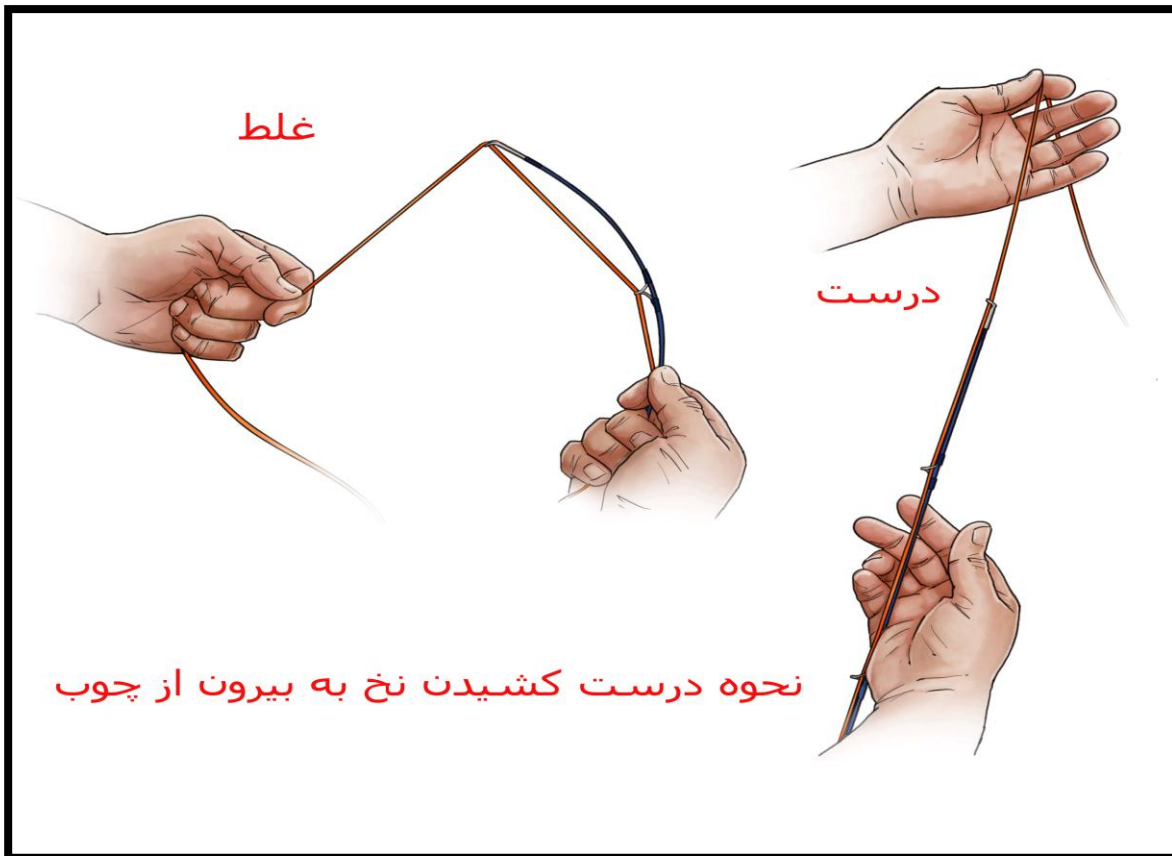


عینک های پولاریزه از وسایل کاملا ضروری در ماهیگیری می باشد. با استفاده از آنها می توانید درون آب را بهتر ببینید و موقعیت ماهی و موانع را بسنجید. همچنین از چشمان شما در مقابل اشعه های ماورای بنفش و پرتاب های نا مناسب محافظت می کند. در نور زیاد لنز های سبز، خاکستری و قهوه ای و در نور کم لنز های زرد مناسب تر هستند.

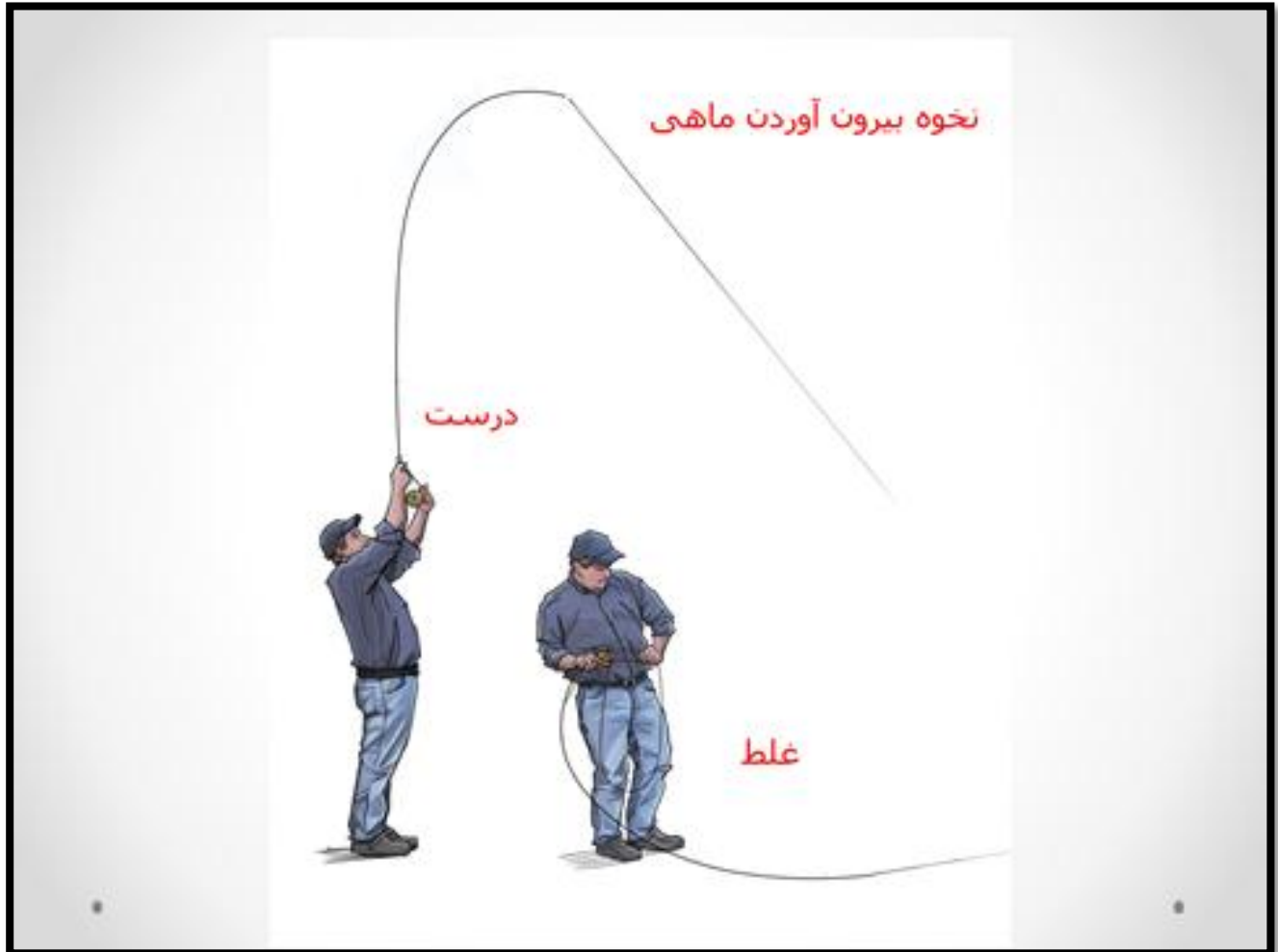
ترتیب اتصال چوب نخ لیدر پشه



نحوه درست کشیدن نخ به بیرون از چوب



نحوه صحیح بیرون آوردن ماهی



چوب های فلای



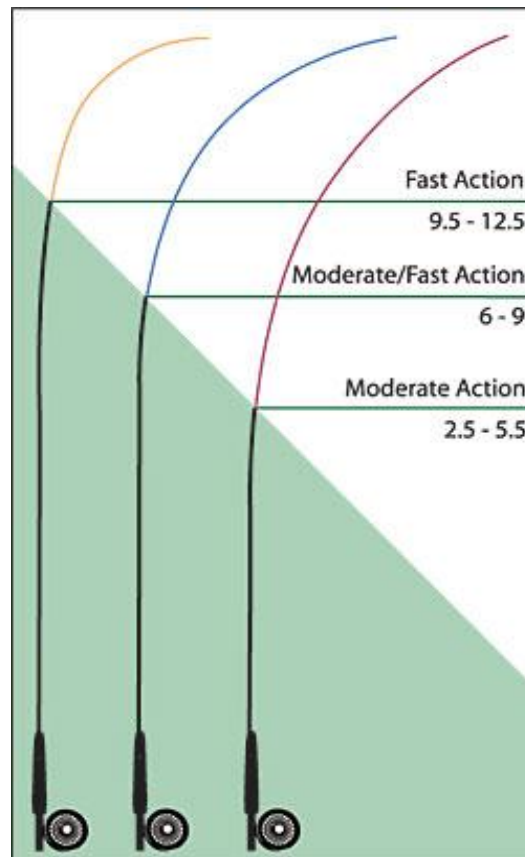
COLDON

به علت وجود تنوع گسترده در تولید چوب های فلای، انتخاب چوب مناسب کمی دشوار و حتی گاهی اوقات نا امید کننده می شود. چوب های ماهیگیری در حله اول از لحاظ اکشن (action)، متریال ساخت و طول با یکدیگر تفاوت دارند.

اکشن چوب

سازندگان چوب های فلای اکشن چوب ها را در سه گروه slow و medium, fast و بنده می کنند. چوب با اکشن slow از قسمت های نوک (tip)، میانی (mid) و انتهایی (butt) منعطف (خم) می شود در حالی که چوبی با اکشن medium از قسمت های نوک و میانی و چوبی با اکشن fast از قسمت نوک خم می شود.

Moderate action برای تازه کار ها مناسب تر است



وزن چوب

سازندگان معتبر بر روی چوب های فلای وزن نخى که چوب قادر به پرتاب آن است را مى نویسند. بطور مثال 5#

همچنین شماره دیگری روی چوب خواهید دید که به طول چوب اشاره دارد بطور مثال 9' (9 فوت)

30 فوت ابتدایی هر نخ دارای وزن مشخصی است که اکشن چوب برای پرتاب این وزن بالانس شده است.

تمامی سازندگان نخ های فلای از اعدادی برای نشان دادن وزن نخ استفاده می کنند. شرکت سازنده هر چه باشد وزن نخ های فلای از 1 تا 15 می باشد. در نتیجه تمامی چوب

ها، نخ ها و چرخ های فلای در یک شماره هماهنگی دارند. هرچه شماره نخ پایین تر باشد وزن آن کمتر است.



در ادامه وزن نخ و چوب های معمول و پر کاربرد با توجه به کاربردها معرفی می شوند:

چوب ها و نخ هایی با وزن 1-2 : برای پرتاب های کوتاه و گرفتن ماهیان کوچک طراحی شده اند. به علاوه این چوب ها برای انجام یک پرتاب ظریف با پشه های بسیار کوچک مناسب هستند. بهترین استفاده این شماره از چوب ها و نخ ها گرفتن قزل آلا های کوچک و panfish مانند bluegills و crappie می باشد.

چوب ها و نخ هایی با وزن 3: برای پرتاب های کوتاه تا متوسط به همراه پشه های کوچک جهت گرفتن قزل آلا و panfish کاربرد دارد.

چوب ها و نخ هایی با وزن 4: برای پرتاب های متوسط به همراه پشه های متوسط و جهت گرفتن قزل آلا و panfish کاربرد دارند.

چوب ها و نخ هایی با وزن 5: برای پرتاب هایی دقیق با برد کوتاه، متوسط و بلند به همراه انواع سایز های پشه طراحی شده و برای گرفتن قزل آلا، panfish، largemouth Bass و small mouth Bass مناسب می باشند.

چوب ها و نخ هایی با وزن 6: چوب هایی چند منظوره بوده و برای پرتاب در تمام فواصل مناسب می باشند و برای گرفتن قزل آلا، bass، pan fish و steel head مناسب هستند.



چوب ها و نخ هایی با وزن 7-8: برای پرتاب های بلند و گرفتن قزل آلا های بزرگ تا وزن 15 پوند طراحی شده اند. همچنین برای گرفتن گونه های steel head و pacific salmon و Atlantic مناسب می باشند.

چوب ها و نخ هایی با وزن 9-10: برای پرتاب های بلند به همراه پشه های بزرگ جهت گرفتن ماهی هایی: Bonefish, Striped bass, bonito, albacore, permit, طراحی شده اند.

چوب ها و نخ هایی با وزن 11-15: چوب هایی محکم آب شور می باشند و برای گرفتن گونه های بزرگ مانند starpon و billfish طراحی شده اند.

متریال

سازندگان چوب های فلای از متریال های مختلفی نظیر: فایبر گلاس، بامبو، گرافیت و مواد کامپوزیت گرافیتی (ممکن است شامل بورون و تیتانیوم شود) استفاده می کنند. در این بین چوب های گرافیتی به علت وزن نسبتاً کم، قیمت مناسب و همچنین تنوع وزن و سایز، محبوب تر می باشند. چوب های فایبر گلاس به علت وزن بالا و محدودیت در انتخاب اکشن به ندرت استفاده می شوند. چوب های بامبو به علت پیچیده بودن فرایند ساخت گران بوده، به علاوه وزن بیشتری از چوب های گرافیتی و فایبر گلاس دارند و اکشن آنها نسبت به اکشن چوب های گرافیتی slow تر است. چوب های ساخته شده با مواد کامپوزیت گرافیت و بورون و تیتانیوم فوق العاده محکم و قوی هستند و برای پرتابهای کوتاه و بلند مناسب می باشند.

طول چوب ها

طول چوبها از 6 تا 15 فوت متغیر است. چوب های کوتاه (کمتر از 8 فوت) برای نهر های کوچک که دارای شاخ و برگ فراوان می باشند مناسب می باشند. چوب های متوسط (8 تا 9 فوت) که از بقیه پر استفاده تر هستند برای رودخانه های کوچک و همچنین بزرگ مناسب می باشند. چوب های بلند (9.5 تا 15 فوت) چوب هایی تخصصی برای اجرای back cast های بلند و مورد نیاز در شرایط خاص می باشند و به طور کل کنترل نخ با چوب های بلند راحت تر است.

سرعت نخ در مناطق بادی باید زیاد باشد تا بتواند هوا را بشکافد و حرکت کند. چوب های fast action بسیار راحت تر از چوب های medium action و slow به نخ سرعت می دهند اگرچه حرفه ای ها حتی با چوب هایی با slow ترین اکشن سرعت نخ را بالا می برند. تازه کار ها همیشه با چوب های fast action پرتاب های بلند تری دارند در حالی که پرتاب کننده های حرفه با هر سه نوع اکشن می توانند دوردست را هدف بگیرند. در عوض با چوب های slow action پرتاب های ظریف تر می شود.

به طور کل، کنترل ماهی و پشه های بزرگ با چوب های fast action راحت تر است و قطعا برای مهار ماهی بزرگ به چوب های fast action نیاز می شود. به علاوه چوب های fast action حلقه (loop) های تنگ تری به وجود می آورند.

اندازه loop در پرتاب (casting) حائز اهمیت است، هرچه لوپ تنگ تر یا باریک تر باشد نخ راحت تر در هوا نفوذ می کند. به علت سطح تماس بیشتر لوپ های عریض، مقاومت هوا در برابر آنها بیشتر می شود. با سرعت زیاد نخ، لوپ های تنگ تر برد بیشتری خواهند داشت البته سرعت زیاد بر ظرافت پرتاب تاثیر سوء دارد. چوب هایی با اکشن slow تر تنش حاکم بر تیپت های نازک را از بین می برند و چوب های fast action به تیپت های قوی تری نیاز دارند.

به این علت که چوب های fast action به زمانبندی دقیق تری در casting stroke نیاز دارند، استفاده از چوب های medium action برای تازه کارها مناسب تر است. حتی اگر یک تازه کار زمانبندی مناسبی نداشته باشد بازهم با استفاده از چوب های medium action می تواند پرتاب های قابل قبولی داشته باشد.

به هنگام انتخاب چوب فلای محل استفاده از آن را در نظر داشته باشید. سرعت باد به طور معمول، مهارت در پرتاب و سایز ماهی و پشه هایی که استفاده می کنید حائز اهمیت می باشند.

سازندگان چوب های فلای این صنعت را به جایی رسانده اند که تقریباً همه چوب های موجود در بازار دارای کیفیتی مناسب می باشند. تمام برند ها چوب هایی با کیفیت مناسب در انواع معمولی لوکس تولید می کنند. چوبی در توان مالی خود و البته از برند های معتبر انتخاب کنید. طول و اکشن چوب را نیز با شرایط ماهیگیری خود تطبیق دهید.

چرخ های فلای:



Small Arbor



Large Arbor

Arbor

چرخ ها در دو نوع Small Arbor و Large Arbor و دو نوع سیستم کلاج یا (درگ) به نام های Pawl و Disk ساخته می شوند

سازندگان تجهیزات ماهیگیری انواع مختلفی از چرخ های با کیفیت را به بازار عرضه می کنند. محیط اسپول در یک چرخ با arbor معمولی با بیرون کشیده شدن نخ توسط ماهی کاهش می یابد. کاهش محیط اسپول و از دست رفتن نخ، میزان فشار درگ را بیشتر می کند. کاهش نخ و محیط اسپول یعنی از بین رفتن خاصیت اهرمی. به بیان دیگر به نسبت کاهش قطر اسپول، کشش درگ بیشتر می شود. به علاوه وزن نخ موجود در آب نیروی وارد بر ماهی به دام افتاده را بیشتر می کن. این نیرو می تواند یک مزیت باشد به این علت که

به طور طبیعی و خیلی ظریف کشش بر روی ماهی به دام افتاده را بیشتر می کند در نتیجه نیاز به بازی کردن با کلاچ نیست البته این فشار ممکن است موجب پاره شدن تیپت های نازک شود. زمانی که از تیپت های محکم استفاده می کنید این مسئله به مهار کردن ماهی کمک می کند. در کل، قطر کوچک arbor spool باعث می شود تا جمع کردن نخ کند شود. سرعت کم در جمع کردن باعث ایجاد شکم در نخ شده و مهار کردن ماهی زمانی که به سمت ماهیگیر فرار می کند سخت می شود. در چرخ هایی با arbor بزرگتر افزایش کشش درگ کمتر است. محیط بزرگ اسپول در این نوع چرخ ها باعث می شود تا کشش درگ وقتی که ماهی نخ را بیرون می کشد کمتر شود که این مساله هنگام استفاده از تیپت های نازک یک مزیت است. در این نوع چرخ ها تغییرات در کشش درگ هنگامی که نخ و بکینگ از اسپول خارج می شوند، کمتر بوده در نتیجه کشش درگ یکنواخت تر است. علاوه بر این سرعت جمع کردن نخ بیشتر است و زمانی که ماهی به سمت شما می آید سریعتر می توانید شکم موجود در نخ را جمع کنید. چرخ های wide arbor سنگین تر از چرخ های regular arbor هستند و این سنگینی باعث می شود تا بالانس بین چوب و چرخ از بین برود و به اصطلاح reel heavy شود که ممکن است پس از چند ساعت ماهیگیری آزار دهنده شود. همچنین چرخ های wide arbor گنجایش کمتری برای بکینگ دارند. به هنگام ماهیگیری برای ماهی های بزرگتر با تیپت های ضخیم تر ترجیح می دهیم از چرخ های regular arbor استفاده کنیم اگرچه چرخ های wide arbor از تیپت ها بیشتر محافظت می کنند.

درگ Drag

سیستم درگ pawl جهت حفظ مقدار کمی کشش بر روی اسپول و جلوگیری از overrun (بیش از اندازه سریع چرخیدن) و backlash (خارج شدن نخ از اسپول و گیرکردن به دور آن) طراحی شده است. این سیستم فاقد تنظیمات گسترده بوده ولی با این حال برای اکثر شرایط ماهیگیری در آب های شیرین مناسب است.

در نقطه مقابل، سیستم دیسک درگ دارای تنظیمات گسترده و قابلیت اعمال کشش زیاد در مواقع لازم را دارد. و برای ماهی های بزرگ آب شیرین و تمام گونه های آب شور استفاده می شود. چرخ های دیسک درگ برای حفظ کشش زیاد و یکنواخت نیازمند طراحی و مکانیزمی پیشرفته بوده و به همین علت قیمت آنها از چرخ های pawl درگ بیشتر بوده و سنگین تر هستند.

نخ ها:



نخهای فلای با علائم اختصاری مشخص می شوند به هنگام خرید به حروف توجه کنید.

WF – DT – L - I - SH – S - ST

Weight Forward

Double Taper

Level

Intermediate

Shooting Head

Sinking Tip

Sinking

تمام نخ های فلای بر اساس شماره وزنی که با شماره وزن چوب مطابقت می کند، طبقه بندی شده اند. برای مثال نخ شماره 5 برای استفاده به همراه چوب شماره 5 طراحی شده است. باید دقت کرد که شماره وزن نخ با sink rate (میزان فروروندگی در آب) در نخ های سینک اشتباه گرفته نشود. این دو عدد با یکدیگر تطابق ندارند. Sink rate به سرعت فرو رفتن نخ در آب گفته می شود در حالی که شماره نخ بر اساس وزن واقعی 30 فوت ابتدایی آن بر حسب grain محاسبه می شود.

نخ های فلوت:



نخ های فلوت به علت داشتن چگالی کمتر از آب، شناور می مانند. داخل روکش این نخ ها حباب های ریز هوا موجود است. سازندگان نخ های فلای سه نوع نخ اصلی را تولید می کنند : level, double taper و weight forward

استفاده اصلی از نخ های level در shooting line یا running line است و همچنین به همراه shooting head استفاده می شود. قطر کمتر این نوع نخ ها باعث می شود اصطکاک کمتری بین نخ و حلقه ها به هنگام پرتاب بوجود بیاید. ماهیگیران نخ های level با قطر کمتر را ترجیح می دهند. نخ های level ارزان هستند ولی به ندرت به عنوان نخ فلای استفاده می شوند. به علت عدم وجود taper در این نخ ها، پرتاب چندان جالب نمی شود.

نخ های double taper

نخ های double taper به ندرت استفاده می شود. البته این مساله ناشی از کم دقتی ماهیگیران است زیرا که دقت و برد پرتاب و همچنین mending با استفاده از این نخها بهتر می شود و شکل پرتاب و لوپ ها را راحت تر حفظ می کنند ولی متاسفانه نخ های DT پر حجم بوده و اسپول را خیلی زود پر میکنند در نتیجه فضای کافی برای بکینگ باقی نمی ماند. بسیاری از ماهیگیران از کنار نخ های DT می گذرند و نخ های weight forward انتخاب می کنند زیرا بر این باورند که rocket taper (شکل مخروطی نخ های wf) پرتاب را بهتر می کند. ضخامت یکپارچه شکم نخ (belly) و وزن یکنواخت دو مخروط (taper) باعث می شود تا نیرو به طور یکنواخت در لوپ ها توزیع شود. هنگامی که یک مخروط طرف جلو خورده می شود یا به نحوی از بین می رود می توان نخ را از اسپول جدا و جهت آن را برعکس کرد در نتیجه قسمت زخمی متصل به اسپول یا بکینگ می شود. من برای پرتاب های بلند از نخ‌های با یک شماره کمتر از شماره وزنی چوب استفاده می کنم، این امر به چوب امکان می دهد تا مقدار بیشتری از نخ را کنترل کند زیرا که شماره نخ بیانگر وزن واقعی 30 فوت ابتدایی آن است. برای مثال نخ شماره 4 را با چوب شماره 5 استفاده می کنم.

با تکیه بر میزان فروش می توان گفت که نخ های weight forward محبوب ترین هستند. این نخ ها دارای یک قسمت double taper کوچک در جلو و running line نازک در عقب می باشند. با قرار دادن وزن نخ در قسمت جلویی، نخ های wf برای پرتاب کردن قسمت double taper به سمت هدف طراحی شده اند. نخ های wf استاندارد دارای 30 فوت در قسمت weight forward خود هستند و مابقی نخ shooting line بوده و level می باشد. نخ های تخصصی تر دارای قسمت weight forward بلند تر، تا حدود 40 فوت، می باشند. به این دلیل که قسمت جلویی این نخ ها مثل نخ های double taper پرتاب می شوند و توانایی پرتاب بیشتری دارند، من این نوع نخ های wf را ترجیح می دهم. شرکت Scientific Anglers این نخ ها را با نام distance tapers و شرکت Cortland با نام long belly lines عرضه می کند. نخ های distance casting با عملکردی تقریباً شبیه نخ های DT حجم کمتری از اسپول را اشغال می کنند و می توان به میزان لازم به آنها بکینگ اضافه کرد.

نخ های سینک



نخ های سینک در دو نوع استاندارد و uniform (یکپارچه) بوده و از الزامات ماهیگیری در still water (آبهای ساکن) می باشند. قسمت belly (شکم) نخ های استاندارد سینک از قسمت نوک آن سنگین تر است. وقتی کاملاً در آب نفوذ کند قسمت belly پایین تر از نوک می ایستد و در نتیجه لیدر بالا تر از belly قرار می گیرد. شناور بودن لیدر مزایا و معایب خود را همراه دارد. بالا تر بودن لیدر پشه را در معرض دید بیشتر قرار می دهد و کمتر به علف های کف آب گیر می کند. ولی شکم ایجاد شده در نخ باعث می شود تا ضربه های آرام ماهی سخت تر نمایان شود و عکس العمل به یک bite خیلی سریع، دشوار شود.

قسمت belly و نوک نخ های سینک uniform با یک سرعت در آب فرو می روند و در یک عمق قرار می گیرند. این مدل از نخ ها، پشه را در میان علف ها می برد ولی به تبع احتمال گیر کردن افزایش می یابد. پشه در میان علف ها دید کمتری دارد و همچنین احتمال حمله ماهی به پشه ای که علف به آن چسبیده شده باشد کمتر است. بزرگترین مزیت نخ های سینک uniform، خط مستقیم و بدون شکمی است که بین ماهیگیر و پشه ایجاد می کند. به طور کلی تشخیص ضربه های آرام ماهی با استفاده از نخ های سینک uniform از نخ های استاندارد ساده تر است. به هنگام ماهیگیری در آبهایی که کف آن پر از علف باشد نخ های سینک استاندارد را ترجیح می دهیم چونکه پشه کمتر به علف ها گیر می کند و در محل هایی که بستر تمیز و عاری از گیاهان دارد از نخ های سینک uniform استفاده می کنیم به این علت که تشخیص ضربه های ماهی راحت تر است. نخ های سینک نیز در انواع weight forward و shooting head ساخته می شوند. نخ های shooting head معمولاً 30 فوت بوده و به running line یا نخ های مونوفیلانت متصل شده اند. نخ های سینک در انواع مختلفی از نرخ های نفوذ در آب (sink rate) طبقه بندی شدند: moderate, 1, 2, 3, 4, 5, 6.

علاوه بر این نخ های deep water به همراه هسته سربی نیز موجود است. جدول زیر sink rate (نرخ نفوذ در آب) به همراه suspension depth (عمق شناوری) نخ های سینک را نشان می دهد.

Line	Sink Rate (inches per second)	Suspension Depth (feet)
Intermediate	less 1 inch	0-5
1	1-1 ³ / ₄ inches	5-10
2	2 ¹ / ₂ -3 inches	10-20
3	3 ¹ / ₂ -4 inches	20-25
4	4 ¹ / ₂ -5 inches	25-30
5	5-6 inches	30
6	6 ¹ / ₄ -7 inches	>30
Deep water express	7-8 inches	>30
Lead core 450 gr	7-8 ³ / ₄ inches	>30

انتخاب هر کدام از نخ های فوق، عمق شناوری پشه و مقدار فرورفتن آن را مشخص می کند. برای رساندن پشه به عمق مشخص از روش شمارش معکوس استفاده کنید. بعد از پرتاب نخ را بکشید تا صاف شود سپس شروع به شمردن ثانیه ها کنید. برای مثال نخ نوع 2 دارای sink rate 2.5 تا 3 اینچ بر ثانیه می باشد، در نتیجه یک شمارش چها ثانیه ای پشه را به عمق 10 فوتی می برد. شمارش معکوس به شما در کنترل عمق ماهیگیری کمک می کند. بهتر است تا عمق ماهیگیری را بدانید و نخ را انتخاب کنید که در آن عمق شناور بماند. خصوصیات شناوری نخ مهم است زیرا به شما امکان می دهد تا در زمان جمع کردن (retrieve)، پشه را در عمق دلخواه نگه دارید. پشه هر چه بیشتر در عمق تغذیه ماهی قرار بگیرد احتمال گرفتن ماهی بیشتر می شود. به نوعی انتخاب نخ از انتخاب پشه مهمتر است. من بستر های علفی را هدف قرار می دهم و پشه را در 1 یا 2 فوت بالای آن جمع می کنم. در اکثر ماهیگیری های still water از نخ های intermediate، 1 یا 2 استفاده می کنم. عمق آب را با استفاده از علف های کف آب بدست می آورم و نخ را انتخاب می کنم که آنجا شناور بماند.

نخ های sink tip



yellow/brown

نخ های سینک تیپ ترکیبی از نخ های فلوت و 5 تا 30 فوت از نخ سینک می باشد. این نخ ها برای ماهیگیری در رودخانه ها مناسب می باشند و streamer ها و wet fly ها را به خوبی ارائه می کنند. ولی در نیمفینگ نخ های فلوت به همراه indicator نسبت به نخ های سینک تیپ ارجحیت دارند. همچنین به ندرت از نخ های سینک تیپ در still water استفاده می کنم زیرا شکم بوجود آمده در نخ تشخیص ضربه های آرام را دشوار می کند.

نخ های سینک تیپ در انواع مختلفی از لحاظ طول و نرخ نفوذ در آب (sink rate) موجود می باشند. من معمولا کوتاه ترین سینک تیپی را که به کف رودخانه می رسد ترجیح می دهم. یک راه مناسب برای تبدیل نخ های فلوت به سینک تیپ استفاده از اتصال لوپ است. یک shooting head سینک و 30 فوتی با سایز 4 یا 6 تهیه کنید و آن را به قسمت های 2 ، 3 ، 10 و 15 فوتی قسمت کنید و به سر آنها اتصال لوپ وصل کنید. سپس می توانید در مواقع نیاز و به سادگی با استفاده از اتصال لوپ، نخ سینک را به فلوت متصل کنید. با ترکیب تکه ها با هم می توانید نخ های سینک تیپ با طول 2 ، 3 ، 5، 8 ، 10 ، 13 ، 15 ، 25 و 30 فوت داشته باشید در نتیجه هزینه زیاد و نیاز به داشتن اسپول اضافه را برطرف میکند.

Shooting Head

Shooting head برای گرفتن سالمون و استیل هد و همچنین هنگام استفاده از فلوت تیوب پر کاربرد است. من monofilament shooting line های 20 تا 30 پوندی را ترجیح می دهیم. برند مورد علاقه من Amnesia است زیرا پیچ و تاب های بوجود آمده در نخ به راحتی و با کشیدن باز می شود. با استفاده از shooting head به راحتی می توان پرتاب های 80 تا 100 فوتی داشت. تنها یک یا 2 false cast برای به جلو راندن آن کافی است. شوتینگ هد ها در اکثر سایز ها و sink rate های استاندارد موجود می باشد. من از shooting line ای استفاده می کنم که یک یا دو سایز سنگین تر از چوب باشد.

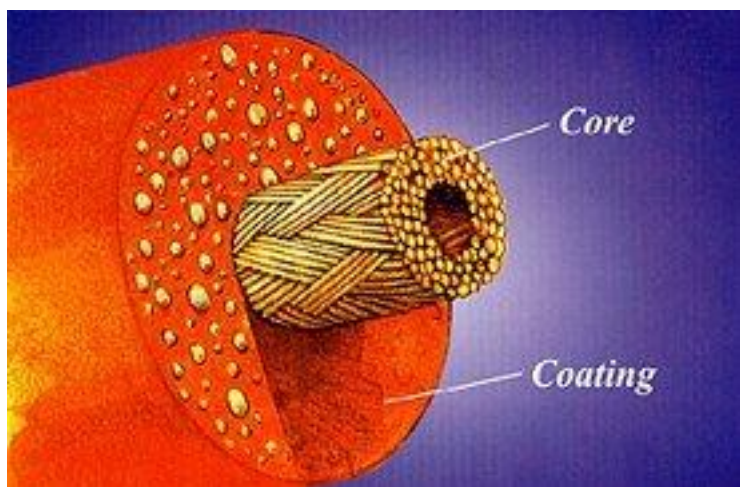
اجزای کلیدی در تعیین عملکرد نخ فلای

اجزای کلیدی در تعیین عملکرد نخ فلای عبارتند از:

هسته، روکش، (Taper) طرح مخروطی و وزن نخ.

هر نخ فلای از دو قسمت هسته و روکش تشکیل شده و اعمال تغییرات بر روی این دو قسمت خصوصیات ویژه و متفاوتی نظیر: شناوری، قابلیت پرتاب بلند و ... به آن می بخشد.

هسته



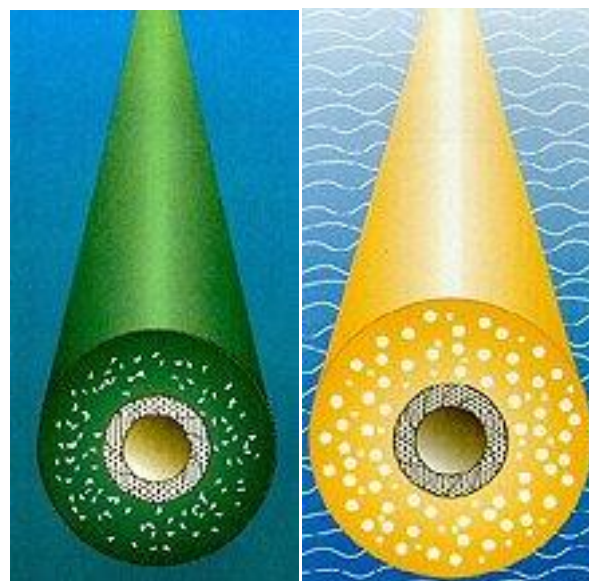
هسته نخ مقاومت کششی، میزان کش آمدن و سختی آن را تعیین می کند.

Strength (مقاومت): تمام هسته ها به گونه ای ساخته می شوند که از محکمترین تیپت های قابل استفاده با آنها، محکمتر باشند. برای مثال نخ شماره 2 یا 3 تحت نیروی کششی در حدود 20 پوند پاره می شود و نخ های سنگین آب شور بیش از 40 پوند نیرو را تحمل می کنند.

Stretch (کشش): برخورداری از کشش مناسب نیز مهم است، کش آمدن بیش از حد باعث شلی و دشواری کنترل نخ می شود و مقدار کم آن نیز مشکلات line memory را بوجود می آورد.

Stiffness (سختی): هسته نخ نقش مهمی در میزان سختی آن ایفا می کند. نخ های مورد استفاده در نواحی گرم و استوایی به گونه ای طراحی شده اند تا تحت دمای بالا سختی خود را حفظ کنند و نخ های مورد استفاده در دماهای پایین تر از هسته با سختی پایین تری بهره می گیرند تا از مشکلات ناشی از line memory جلوگیری شود

روکش نخ



چگونگی ساخت روکش نخ و نحوه ترکیب آن با هسته، سایر ویژگی های نخ را تعیین می کنند. یکی از ابتدایی ترین و مهمترین وظایف روکش نخ تامین وزن مورد نیاز برای پرتاب است. استاندارد های از پیش تعیین شده در صنعت ساخت تجهیزات ماهیگیری موجود می باشد و مقدار روکش اعمالی باید بر اساس این استاندارد ها باشد. در درجه اول، چگالی روکش نخ float یا sink بودن آن را تعیین می کند. روکش نخ های فلای دارای حباب های

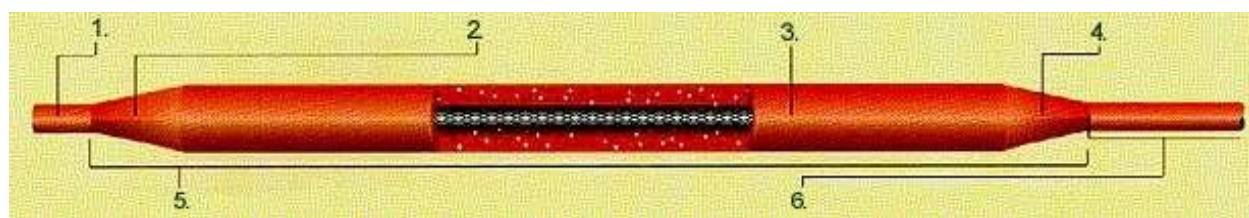
ریزی می باشند که چگالی نخ را تعیین می کنند. نخ هایی که چگالی آنها از چگالی آب کمتر شود شناور می مانند ولی اگر تعداد حباب ها بیش از اندازه باشد قطر نخ زیاد شده و اصطکاک آن با هوا زیادتر می شود، در نتیجه پرتاب آن سخت تر خواهد شد. چگالی بهینه مقداری است که بین شناوری و قابلیت پرتاب نخ تعادل برقرار کند. در ساخت نخ های مدرن تر از مواد هیدروفوبیک برای روکش استفاده می شود که ضد آب بوده و شناوری بیشتری از نخ های معمولی با چگالی برابر دارند.

بر عکس در ساخت نخ های sink از مواد با چگالی بیشتر استفاده می شود تا ز آب سنگین تر شوند. اغلب از powered tungsten استفاده می شود. اگرچه خیلی گران است ولی چگالی بیشتری از سرب دارد و با محیط زیست سازگارتر است. با کنترل دقیق مقدار پودر فلزی موجود در روکش، نرخ نفوذ در آب برای نخ های سینک از 1.25 اینچ بر ثانیه تا 10 اینچ بر ثانیه متغیر است. همچنین روکش نخ های فلای دارای رنگدانه هایی می باشد که نخ را برای ماهیگیر و البته ماهی قابل رویت می کند.

شکل مخروطی taper



شکل یا نوع taper نخ های فلای تعیین کننده چگونگی انتقال و توزیع انرژی در حین پرتاب می باشد. قسمت های مختلف taper به شرح زیر می باشد:



1. Tip: به قسمت نوک نخ فلای گفته می شود که کار اصلی آن محافظت از front taper می باشد. بسیاری از ماهیگیران هنگام تعویض لیدر کمی از نخ فلای را می برند ولی با وجود tip، قسمت taper دار کوتاه نمی شود در نتیجه تغییری در عملکرد بهینه نخ بوجود نمی آید. طول این قسمت 6 تا 12 بوده و هم قطر (level) می باشد.

2. Front Taper: این قسمت از نخ تعیین کننده قدرت و ضعف پرتاب است. طول آن معمولاً 4 تا 8 فوت می باشد و قطر آن از انتها به سمت نوک کاهش پیدا می

کند (taper). این کاهش وزن نخ تعیین کننده توانایی آن در انتقال انرژی پرتابی (casting energy) است.

3. Belly: این قسمت از نخ به دلیل داشتن بیشترین طول و قطر، دارای بیشترین سهم وزنی نخ نیز می باشد، در نتیجه انرژی پرتابی توسط این قسمت حمل می شود.

4. Rear Taper: قطر آن از سمت Belly به سمت running line کاهش می یابد و بر انتقال بهتر انرژی و ظرافت پرتاب تاثیر دارد.

5. Head: این اصطلاح برای مجموعه front taper, belly و rear taper به کار می رود.

6. Running line: این قسمت از نخ در حلقه اول جهت ساده سازی پرتاب های بلند ساخته شده است. به این علت که نخ های Double Taper در دو انتها دارای taper می باشند، عملاً running line وجود ندارد و به دلیل وجود اصطکاک، حرکت نخ در درون حلقه ها چندان آسان نیست. نخ های سبک و با قطر کمتر اصطکاک کمتری بوجود می آورند.

انواع Taper

به هنگام انتخاب نخ فلای با انواع مختلفی از taper ها مواجه می شویم.

شooting Taper (ST) و Level (L) - Weight Forward (WF) - Double Taper (DT) . سایر Taper های خاص ترکیبی از نخ های WF و DT می باشند. نخ های WF به دلایل مختلفی محبوب تر از سایر نخ ها می باشند.



Level: فاقد taper می باشد، در واقع قطر آن در تمام طول نخ یکسان می باشد و در اکثر موقعیت ها عملکرد پایینی دارد. کنترل نخ در زمان پرتاب دشوار بوده و انرژی را به صورت نا همگون منتقل می کند. بهترین کاربرد نخ های L استفاده از قطرهای پایین آن برای Shooting line یا نخ های sink ارزان قیمت برای بریدن و ساختن نخ های دلخواه می باشد.



Weight Forward: طرح های WF به شما این امکان را می دهد تا پرتاب های کوتاه و بلند، 20 تا 80 فوت به همراه پشه هایی با سایز متوسط داشته باشید. بسیاری از ماهیگیران بر

این باورند که نخ های WF چند منظوره بوده و در اکثر شرایط مناسب می باشند. نخ های WF در انواع مختلفی ساخته می شوند تا در شرایط خاص ماهیگیری پاسخگو باشند. به هر نخ فلوت یا سینکی که دارای head و running line باشد که به صورت یکپارچه به هم متصل شده باشند می توان WF گفت.



Double Taper: نخ های DT متقارن بوده و دارای دو taper در دو انتها می باشد. Roll cast و Mending با استفاده از نخ های DT ساده بوده و بیشترین کاربرد را در آبهای جریان دار دارد. این نوع نخ برای پرتاب های کوتاه تا متوسط (20-50 فوت) به همراه پشه هایی با سایز متوسط طراحی شده اند. در بین نخ های DT مدل های فلوت آن محبوب تر است.



Shooting Taper : به Shooting Head نیز معروف می باشد و شامل دو نخ مجزا بوده که توسط گره (loop to loop یا ...) به هم متصل شده اند. قسمت جلویی نخ همان (head) ترکیب head (30 فوت ابتدایی) نخ های WF را دارد. قسمت دوم شامل running line با قطر کم می باشد و هدف از آن کاهش اصطکاک بین نخ و حلقه های چوب و همچنین آب می باشد.



Triangle Taper: این نوع taper توسط Lee Wulff طراحی شده است. قسمت head این طرح به صورت forward taper (مخروطی رو به جلو) بوده و طول آن با توجه به وزن و کاربرد نخ از 27 تا 80 فوت متغیر است. بسیاری از ماهیگیران بر این باورند که این طرح بیشترین بازده را در انتقال انرژی پرتابی (casting energy) در فواصل مختلف دارد.



Teeny Taper: این نوع نخ WF برای اولین بار توسط Jim Teeny طراحی شده و در قسمت fast sinking head فاقد front taper (مخروط جلویی) می باشد و running line آن از حد نرمال کمی نازک تر است. درست شبیه انواع shooting taper. هدف از این طرح پایین رفتن هر چه سریع تر نخ می باشد. در ادامه سازندگان دیگری از این طرح کپی برداری کردند.

استاندارد وزن نخ های فلابی

معیار این سیستم وزن 30 فوت ابتدایی نخ می باشد. واحد اندازه گیری وزن در اینجا grain (معادل 65 میلی گرم) می باشد.

Number Designation	Standard Weight	Margin For Error
1-Weight	60	54-66
2-Weight	80	74-86
3-Weight	100	94-106
4-Weight	120	114-126
5-Weight	140	134-146
6-Weight	160	152-168
7-Weight	185	177-193
8-Weight	210	202-218
9-Weight	240	230-250
10-Weight	280	270-290
11-Weight	330	318-342
12-Weight	380	368-392
13-Weight	450	
14-Weight	500	
15-Weight	550	

Leader



کار لیدر پنهان کردن اتصال پشه به نخ فلای از دید ماهی می باشد. لیدر سایز های مختلفی دارد ، به قسمت نوک لیدر تیپت گفته می شود. نوع نخ، شفافیت آب، سایز ماهی و سایز پشه تعیین کننده طول، مقاومت، taper و انعطاف پذیری لیدر می باشند. لیدر ها به راحتی شکل اسپول را بخود می گیرند. بهترین راه برای صاف کردن لیدر کشیدن آن است. می توان یک سر لیدر را به جایی متصل کرد سر دیگر را با دست کشید تا کل لیدر به یکباره صاف شود. صاف کننده های چرمی مناسب نیستند زیرا اصطکاک بین چرم و نخ لیدر را زخمی می کند. هنگام استفاده از صاف کننده های پلاستیکی نیز باید دقت کرد، آن را خیس کنید و به آرامی بکشید.

لیدر های مخروطی در انواع گره دار (چند تکه) و بدون گره (یک تکه) موجود می باشند، ضعف لیدر های گره دار این است که وجود گره نخ را تضعیف می کند. گره ها ممکن است به حلقه ها گیر کنند و همچنین خزه به خود بگیرند. برای جلوگیری از این مشکل می توان گره را با Pliobond ، Zap a Gap یا Aqua Seal پوشاند. اشکال لیدر های تیپر دار در این است که قسمت تیپت آنها ضعیف است برای حل این مشکل پس از خریدن این نوع لیدر ها تعویض تیپت آن است.

لیدر ها بوسیله گره nail knot و انواع دیگر گره های محکم به لیدر متصل می شود و می توان محل اتصال را برای روان تر شدن با Pliobond ، Zap a Gap یا Aqua Seal پوشاند. البته می توانید لیدر های گره دار را خودتان درست کنید. مزیت آن در این است که لیدر ها به دلخواه خودتان می باشند و البته ارزان ترند. می توانید از قسمت انتهایی (butt) محکم و تیپت super flexible استفاده کنید یا می توانید در قسمت انتهایی از نخ های برابری

(braided) که بسیار نرم و منعطف هستند استفاده کنید و تیپت سخت و محکم باشد. همچنین می توانید طول لیدر را با توجه به نیاز خود تغییر دهید. قطعا به انواع مختلفی از لیدر ها نیاز پیدا خواهید کرد. گره مورد علاقه من برای اتصال تکه های لیدر به هم triple surgeon's knot می باشد. این گره از گره خونی blood knot راحت تر بوده و فاقد دورهای ناهمگون و تضعیف موجود در گره خونی می باشد. گره triple surgeon's knot برای ساختن لوپ و dropper نیز مناسب است. من برای اتصال نخ های نایلونی سخت به نرم از این گره استفاده می کنم و محل گره را با Zap a Gap می پوشانم. پوشاندن نایلون از تضعیف شدن آن جلوگیری می کند. در نظر داشته باشید که همیشه لیدر در محل خنک و بدون نور نگهداری شود. در معرض نور و گرما قرار گرفتن لیدر باعث تضعیف و تخریب مواد آن می شود. هنگام خرید تیپت، توپی که از جعبه در آمده باشد یا اینکه زیر بقیه بوده و نور به آن نرسیده باشد را انتخاب کنید.

طول لیدر

قانون کلی این است که از لیدر های بلند به همراه نخ های فلوت و لیدر کوتاه به همراه نخ های سینک استفاده کرد. اما دلیل چیست؟! به طور کلی نخ های فلوت سطح آب را به هم میزنند بنابراین استفاده از لیدر مخروطی بلند برای قرار دادن پشه هر چه دور تر از نخ یک مزیت می باشد. در نقطه مقابل نخ های سینک به ندرت سطح آب را بر هم میزنند و به همراه آنها از لیدر های کوتاه استفاده می شود؛ به این علت که ممکن است لیدر، پشه را بلند کند و از عمق موردنظر بالا تر برود. همچنین رنگ نخ های سینک تیره بوده و با رنگ کف رودخانه ها و دریاچه ها و همچنین بستر های علفی مطابقت دارد، در نتیجه به ندرت باعث ترسیدن ماهی می شود.

انعطاف پذیری لیدر

انعطاف پذیری یکی از مهمترین ویژگی های لیدر می باشد. به هنگام dead drift یا natural drift انعطاف پذیری لیدر، اثر جریان های مشوش بر روی پشه را کاهش می دهد در مقابل لیدر سفت و سخت روی حرکت طبیعی پشه در dead drift تاثیر منفی می گذارد. انعطاف پذیری زمانی که درست زیر سطح ماهیگیری می کنیم حیاتی می شود. از متریاک زیر برای ساخت لیدر عمومی استفاده کنید:

Butt section: stiff German mono
(Maxima) about four feet in length
Mid section: use a combination of
stiff and flexible material like two feet
of Maxima and two feet of Dai Riki

Tippet: about four feet of Dai Riki

Velvet

این لیدر از قسمت سفت و سخت انتهایی به سمت تیپت نرم و منعطف شکل مخروطی دارد. این شکل مخروطی انرژی پرتاب را بدون افت شدید به پشه منتقل می کند. تیپت بلند و منعطف باعث می شود تا از بوجود آمدن درگ مزاحم ناشی از جریان جلوگیری شود. (درگ، به کشیده شدن پشه و لیدر توسط جریان اطلاق می شود).

نوعی دیگر از لیدر با انعطاف پذیری بالاتر که برای جریان های شدید مناسب است، از متریال به شرح زیر تشکیل شده است:

Butt section: four feet of braided

Dacron

Mid section: four feet of Dai Riki

Tippet section: four feet of Dai Riki

Velvet

به این علت که کل این لیدر منعطف است برای استفاده در جریان های شدید عرضی (cross current) مناسب است. قسمت برآید انتهایی بسیار منعطف بوده در نتیجه پشه حرکت طبیعی در آب خواهد داشت. مشکل این لیدر زمان پرتاب در باد های عرضی cross winds پدیدار می شود. در این شرایط لیدر به راحتی از مسیر اصلی پرتاب خارج می شود. با این حال انعطاف پذیری لیدر، شناوری طبیعی پشه در آب را در اکثر جریان ها حفظ می کند و تاثیرات اختشاشات آب را کاهش می دهد.

در شرایط cross wind شدید از لیدر عمومی استفاده کنید ولی بجای Velvet از regular Dai Riki استفاده کنید. ممکن است در این شرایط به تیپت محکم تر نیاز شود.

لیدر برای نیمفینگ به همراه strike indicator را می توان به شرح ذیل ساخت : برای قسمت بالایی، از لیدر بسیار منعطف با قطر کم استفاده کنید تا قسمت زیر indicator حرکت به راحتی حرکت کند. در نظر داشته باشید که همواره جریان در سطوح بالایی سرعت بیشتری دارد و هرچه به سمت کف آب بروید سرعت آن کمتر می شود. قسمت میانی و تیپت این لیدر شکل مخروطی دارند. اضافه کردن یک تکه کوچک از لیدر 0X به نخ فلای با استفاده از گره nail knot می تواند مفید باشد. Strike indicator در این قسمت قرار می گیرد. طول این لیدر با عوض کردن قسمت میانی کم و زیاد می شود تا برای استفاده در عمق های متفاوت تنظیم شود.

Visibility یا دید لیدر

آیا ماهی ها واقعا لیدر را می بینند و احتمال ترسیدن ماهی از لیدر وجود دارد؟ یا حرکت غیر طبیعی پشه است که مانع جذب شدن ماهی می شود یا هر دو؟
من بر این باورم که ماهی حرکت غیر طبیعی پشه که از لیدر سخت و زمخت به آن منتقل شده را درک می کند تا اینکه خود لیدر را ببیند. آزمایش چارلز بروک با استفاده از thread winding سفید رنگ و نمره A به عنوان تیپت که دید بالایی داشت گواهی بر این قضیه است. به هنگام استفاده از نخ نمره A، ماهی به راحتی پشه آفای بروک را می گرفتند. Thread نمره A وضوح بالایی داشت ولی کاملا منعطف بود.

لیدر های جدید فلئورکربن توجه من را به خود معطوف کرده اند. نخ های فلئورکربن در زیر آب نامرئی هستند. بنابراین می توان از لیدر ضخیم تر استفاده کرد که در هنگام مبارزه با ماهی یک مزیت می باشد. اتصال پشه به تیپت با استفاده از گره loop knot آزادی حرکتی فوق العاده ای به آن می دهد. از دیگر مزیت های نخ های فلئورکربن می توان گفت که این نخ ها چگال تر بوده در نتیجه سریعتر در آب فرو می روند. لیدر شناور سطح آب را بر هم میزد به این علت که نور را منعکس کرده و ایجاد موج می کند ولی لیدری که در آب فرو رود سطح آب را به هم نمی زند. به طور کل وقتی که ماهی ها خیلی زرنگ باشند از تیپت منعطف بلند یا تیپت فلئورکربن به همراه loop knot استفاده می کنم.

لیدر نخ های سینک از تیپت 3 تا 5 فوتی که کمی حالت مخروطی داشته باشد به همراه قسمت بالایی (butt) 1 فوتی با استحکام زیاد به نخ فلای وصل می شود.
تست لیدر: تست لیدر به استحکام نسبی و سایز لیدر گفته می شود.

من نسبت به سایر ماهیگیران از تیپت های ضخیم تری استفاده می کنم و خیلی سریع تر ماهی را بیرون می آورم تا بر اثر خستگی آسیب نبیند. برای تیپت های محکم تر از متریال خیلی منعطف Dai Riki Velvet و یا از فلئورکربن با اتصال loop knot به پشه، استفاده می کنم و تیپت های من معمولا طولی در حدود 4 فوت دارند. این سیستم قدرت لازم برای مبارزه با ماهی، آزاد کردن نخ از علف ها و جلوگیری از خوردگی را به من می دهد.

قانون کلی در مورد طول لیدر زمان استفاده از نخ های سینک در دریاچه ای که بستر آن مملو از گیاهان است، معمولا بر هم می خورد. در این شرایط از لیدر بلند استفاده می کنم که پشه کمی بالا بیاید تا از گیرکردن آن به گیاهان بستر دریاچه هنگام جمع کردن جلوگیری شود. و معمولا نخی با sink rate کمی بیشتر از حالت نرمال بکار می برم. در هنگام جمع کردن (retrieve) پشه پایین می آید و در زمان توقف ها بالا می رود. نخ با sink rate بالا تر زودتر پشه را پایین می برد در نتیجه زمان حفظ می شود. بالا پایین رفتن پشه یک روش جمع کردن بسیار موثر است. استفاده از پشه ای کمی شناور این امر را تقویت می کند. پشه هایی بافته شده با موی گوزن نظیر Werner shrimp و Muddler Minnow برای این کار مناسب می باشند. لیدری که استفاده می کنم طولی در حدود 8 تا 10 فوت دارد.

به هنگام استفاده از dry fly، با پرتاب لیدر های بلندتر از حد معمول، پاچیده شدن قطرات آب روی سطح در نتیجه بر هم خوردن سطح آب را تا حدی کاهش می دهم. لیدر های 15 فوتی قطرات آب کمتری با خود حمل می کنند و برای استفاده در شرایط آب آرام و شفاف مناسب هستند. با استفاده از این لیدر، false casting بالای سر ماهی، عموما از دید آن پنهان می ماند و کمتر باعث مشکوک شدن آن می شود.

ماهگیری در دریاچه با استفاده از نخ فلوت و midge ممکن است به لیدری فوق العاده بلند نیاز داشته باشد. وقتی به سمت سطح آب جمع می شود لیدر بلند این امکان را می دهد تا حرکت رو به بالا و آرام midge pupa شبیه سازی شود. طول بلند لیدر باعث می شود تا به کف آب برسد.

اتصال لیدر با استفاده از گره های loop to loop بسیار محبوب است به این علت که ساده بوده و تعویض تپیت سریع انجام می شود.

گره های معمولی در لیدر به شدت آن را تضعیف می کند. من قسمت گره دار لیدر را عوض می کنم یا قبل از اینکه به گره کور تبدیل شوند آنها را باز می کنم.

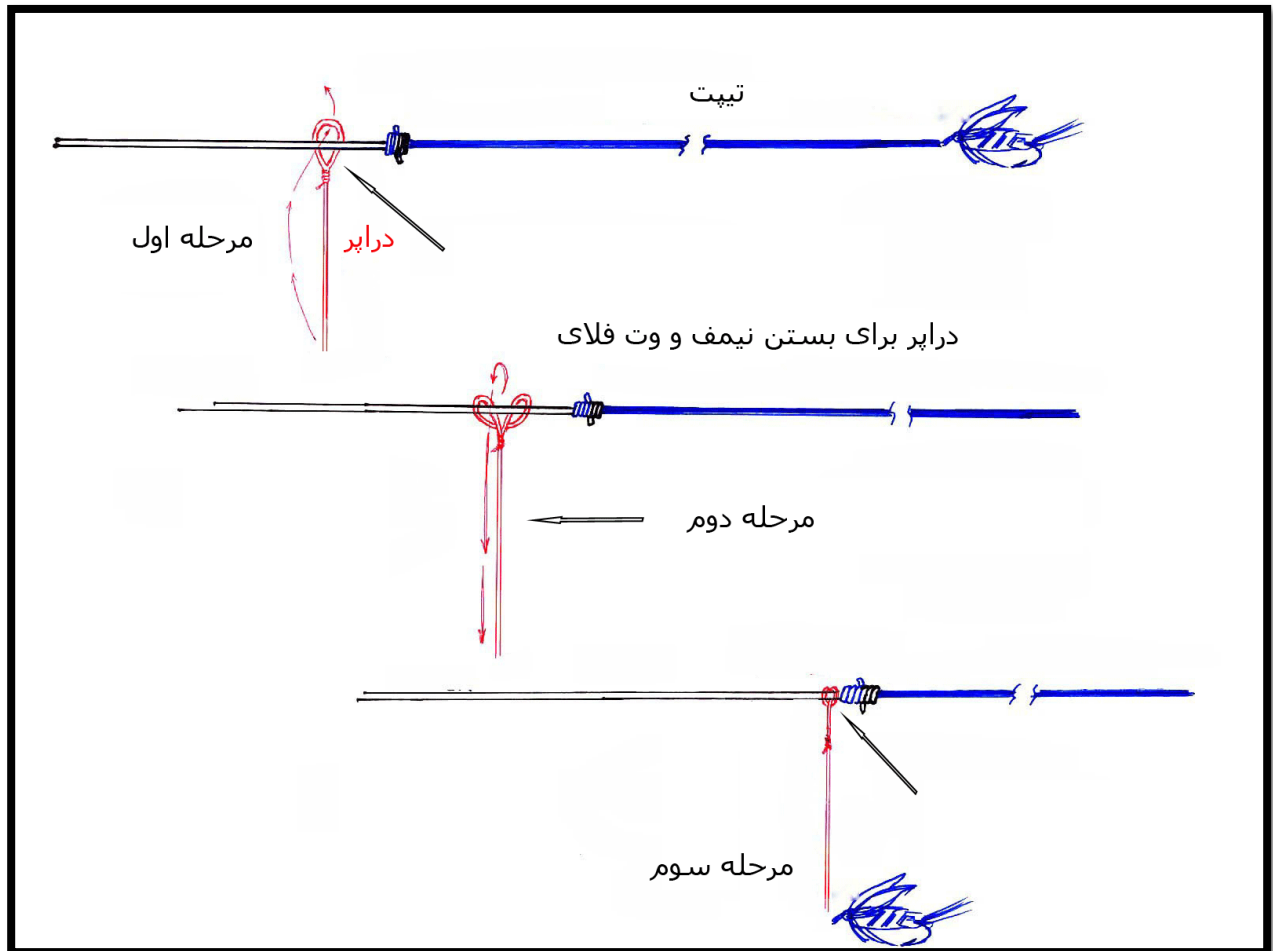
قطر قسمت بالایی (butt) لیدر باید یک سایز کمتر از نخ فلای باشد. لیدر به سمت تپیت دارای شکل مخروطی می باشد. هر چه به سمت تپیت پیش رویم قطر کمتر می شود تا casting loop بتواند لیدر را باز کند.

پشه های بزرگتر که مقاومت بیشتری در برابر هوا دارند به متریال سخت تری برای باز شدن لیدر نیاز دارند. پرتاب لوپ های تنگ تر به علت بوجود آوردن سرعت بالاتر نخ ممنتوم (گشتاور) بیشتری ایجاد می کنند.

پشه های کوچکتر برای پرتاب صحیح به لیدر نازک تر و منعطف تر نیاز دارند.

داشتن پرتاب های صحیح بهترین مزیت است. همواره در یک پرتاب صحیح، لیدر به هنگام فرود کاملا صاف می شود. کنترل سرعت نخ و سایز حلقه ها از مهمترین مهارت های پرتاب می باشد. الزامی ترین شرایط برای لیدر در آب های بسیار شفاف با جریان های سطحی آرام و جریان های کوچک مزاحم بر اثر وجود نی ها در آب و همچنین وجود کمترین موانع می باشد. با استفاده از لیدر های بسیار منعطف می توان بر این شرایط دشوار فائق آمد. لیدر خشک و سخت باعث می شود تا پشه شناوری غیر طبیعی داشته باشد. من می پسندم که لیدر دقیقا زیر سطح آب باشد. وقتی لیدر شناور باشد با انعکاس نور و ایجاد سایه و موج ripple سطح را بر هم میزند. محصولات leader sink پرکاربرد هستند و تکنیک هایی نظیر خیس کردن لیدر قبل از پرتاب و یامالیدن گل و لای و یا ساقه نی به لیدر نیز موثر است. قبل از پرتاب می توانید لیدر را در ظرف آب بخوابانید.

نحوه بستن دراپر یا انشعاب به لیدر



Backing



بکینگ نخى از جنس برآيد مى باشد که اسپول را به نخ فلاى متصل مى کند. نخ هاى فلاى به طور میانگین در حدود 75 تا 115 فوت مى باشند، برای شرایطى که ماهى بزرگ تمام نخ را از اسپول خارج مى کند بکینگ نیاز مى شود.

در آب هاى کوچک به بکینگ زیادى نیاز نمى شود و در حدود 50 يارد کفایت مى کند. در آب هاى وسیع تر حداقل 100 يارد بکینگ مورد نیاز است. اگر ماهى بیش از 100 يارد فرار کند شانس برای بیرون آوردن ماهى کم مى شود. گونه هاى آب شور به 200 تا 600 يارد بکینگ نیاز دارند. البته در آبهاى وسیع دریا کمتر اتفاق مى افتد که ماهى به دور سنگ یا صخره برود.

من نخ هاى برآيد 20 Dacron پوندى را برای آب شیرین و 30 Dacron پوندى برای آب شور ترجیح مى دهم. من نخ هاى Dacron را به Spectra ترجیح مى دهم به این علت که قطر آن بیشتر است. بکینگ نازک ممکن است وارد اسپول شود و گیر کند در نتیجه باعث از دست رفتن ماهى هاى بزرگ شود. برای اتصال بکینگ به اسپول از arbor knot استفاده مى شود. اتصال بکینگ با نخ فلاى با استفاده از گره Albright knot مى باشد.

طبقه بندی و قسمت های مختلف رودخانه ها

رود ها به سه گروه اصلی Tail water, Freestone water, Spring creeks تقسیم می شوند که هر کدام خصوصیات ویژه خویش را دارند.

Spring Creeks



این نوع رودخانه ها از منابع آب زیرزمینی و چشمه ها تغذیه می شوند و به علت داشتن شیب کم دارای سطح صاف و آرام می باشند. این رودها در دره هایی با شیب و عمق نسبتا کم یافت می شوند تا دره هایی با شیب تند و عمیق. منابع زیرزمینی spring creek ها جریانی با حجم آب تقریبا ثابت تولید می کند و تغییرات فصلی در طول سال در آن ناچیز است. Spring creek ها معمولا با سیلاب ها که بستر رود را تخریب می کنند مواجه نمی شوند و دارای جریانی پایدار و بستری ماندگار می باشند. در spring creek ها گیاهان آبی فراوان می باشند و به علت عدم فرسایش و تخریب توسط جریان های شدید و سیلاب ها

آزادانه رشد می کنند در نتیجه بسترهایی علفی که محلی مناسب برای ماهی و حشرات آبی است شکل می گیرد. سطح وسیعی که توسط برگ و ساقه گیاهان پوشیده شده است محل هایی مخفی و مناسبی برای زندگی کردن و تغذیه حشرات به وجود می آورد. و ماهی این حشرات را شکار می کند.

Spring creek ها به طور ذاتی کمی خاصیت قلیایی دارند که محدوده PH آن برای رشد ماهی، گیاهان و حشرات بسیار مناسب است. آب های زیر زمینی از طریق کربنات ها فیلتر شده و عناصر قلیایی کیفیت آن را بهبود می بخشد. دمای این نوع رود ها پایدار می باشد و افزایش دما در آن در طول سال ثابت بوده و در حدود 50 تا 55 درجه فارنهایت می باشد. دمای آب آن تحت تاثیر شرایط آب و هوایی مناطق پایین دست نمی باشد، در تمام طول سال این مسئله یک مزیت می باشد زیرا تغییر دمای حجم بالایی از آب نیازمند انرژی زیادی است. در زمستان دمای آب از محیط بیشتر بوده و در تابستان کمتر می باشد، بنابر این ماهی از تغییرات ناگهانی دما در امان می ماند. در اکثر سال دمای آب در حدود دمای بهینه برای رشد ماهی می باشد. در شرایط بسیار گرم یا سرد ماهی به سمت سرچشمه های spring creek پناه می برد. در این مناطق ماهی از آسیب بر اثر سرمای زیاد و یا گرمای بیش از حد در امان می ماند.

به طور خلاصه شرایط مناسب spring creek نظیر جریان ثابت، خاصیت قلیایی مناسب (ph مناسب)، وجود گیاهان فراوان و دمای پایدار همه به افزایش رشد ماهی کمک می کنند. تنها عیب spring creek ها کمیاب بودن آنها می باشد و چون محلی مناسب برای ماهی می باشد باعث هجوم ماهیگران می شود و عموماً ماهیگیر در آن زیاد است. رودخانه Harriman در ایالت Idaho در زمان هج green drake بسیار محبوب بوده و انبوهی از ماهیگیران را به سمت خود می کشد.



Freestone Streams



منبع آب رود های فری استون، باراش باران و یا آب شدن برف می باشد بنابراین حجم جریان آنها به میزان بارش بستگی دارد. فری استون ها معمولا شیب تندی دارند. وجود تند آب ها و جریان شدید بیانگر شیب زیاد آنها می باشد و درون دره هایی عمیق قرار گرفته اند.

حجم آب فری استون ها در اوایل تابستان به اوج خود می رسد و در پاییز و زمستان کاهش پیدا می کند. تفاوت حجم آب در اواخر بهار و زمستان حیرت آور است. رودخانه ای که زمانی در تابستان پر آب بوده ممکن در زمستان خشک شود. جریان های بهاری پر حجم بوده و ممکن است گل باشد ولی در سایر فصول حجم جریان کم و آب زلال می شود. جریان های شدید باعث فرسایش بستر رودخانه می شود. شرایط حیات برای گیاهان آبی در جریان های شدید فصلی بسیار سخت می شود. بستر رودخانه نسبت به سال قبل می تواند تغییر کند. بعضی جریان های فرسایشی در صورتی که لجن و گل ولای روی صخره ها، سنگ ها و سنگریزه ها را بشورند، مفید واقع می شوند. مشخصه فری استون ها وجود مقدار کمی گیاهان آبی و سنگ ها و صخره های فراوان می باشد.

حشرات آبی برای حیات به گیاهان وابسته اند. riffle ها پناه گاهی برای رشد محدود گیاهان به وجود می آورند. حشرات آبی در مناطقی از riffle ها، بین سنگ ها که گیاه رشد می کند زندگی و تغذیه می کنند. بنابراین riffle ها در رودخانه های فری استون محلی مملو از حشرات آبی برای ماهیان به وجود می آورند. Ph رودخانه های فری استون کمی اسیدی است. در شرایطی که خاصیت اسیدی آب زیاد شود ماهی ها، گیاهان و حشرات ممکن است تلف شوند. کوبه های برف در سرچشمه رودخانه می تواند باعث تجمع باران های اسیدی در خود شود. باران های اسیدی در لایه های زیرین برف متمرکز می شوند. زمانی که این لایه آب می شود رها شدن ناگهانی اسید در آب می تواند اثرات مخربی برای محیط زیست پایین دست رودخانه به بار آورد.

فری استون ها تحت تاثیر دمای محیط می باشند در نتیجه نواسانات دما در آنها زیاد است. سرمای زمستان دمای آن را تا مرز انجماد می برد و گرمای تابستان آن را تا بیش از 70 درجه فارنهایت گرم می کند. این تغییرات دما فصل رشد ماهی را که در آن دما بین 55 تا 65 درجه فارنهایت است را کوتاه می کند. حجم کم آب در اواخر تابستان و اوایل زمستان باعث می شود تا بیشتر تحت تاثیر دمای محیط قرار بگیرد. شرایط وجود یخ در کف به همراه لایه های یخ زده در سطح می تواند باعث از بین رفتن ماهی و حشرات شود. (winter kill) در نقطه مقابل تلفات تابستان بر اثر افزایش زیاد دما و در نتیجه عدم توانایی آب برای حمل مقدار کافی اکسیژن می باشد. رودخانه های فری استون پربار محدود به مناطقی با ارتفاع و عرض جغرافیایی می باشند که در آن تغییرات فصلی دما برای زندگی آبیان مساعد باشد. قانون کلی این است که فصل رشد ماهی در فری استون ها نسبت به spring creek ها بسیار کوتاه تر است به این علت که فری استون ها بیشتر در معرض تغییرات شدید دما قرار می گیرند.

به طور خلاصه فری استون ها در معرض جریان های شدید و همچنین خشکی قرار می گیرند. و به اندازه spring creek ها از نظر منابع غذایی غنی نیستند و ماهی در آن کمتر است. نکته مثبت آنها در این است که نسبت به spring creek ها عریض تر، طولانی تر و پر تعداد تر می باشند و از نظر وجود ماهیگیر خلوت تر بوده و به علت کمبود ماهی ماهیگیر باید مناطق وسیع تری از رودخانه را پوشش دهد.

Tail Water Streams

تیل واتر ها در پایین دست سد ها یافت می شوند و آب خروجی از سدها منبع تامین کننده آنها می باشند. خروج آب از طریق دروازه های قابل کنترلی می باشد که آب را از سطوح زیرین سد به بیرون می فرستند، در نتیجه چگال ترین و سرد ترین آب از آن خارج می شود. معمولا در حدود 39 تا 40 درجه فارنهایت می باشد. در زمان سیلاب آب از طریق دریچه های اطمینان روی سد نیز می تواند خارج شود. این آب از لایه هایی رویی مخزن سرازیر می شود که گرمتر بوده و چگالی آن کمتر است. در بعضی مواقع مخازن طوری طراحی میشوند که بتوانند آب را از هر عمقی خارج کنند و خروجی آن طوری کنترل می شود که بهترین دما برای زندگی آبزیان فراهم شود. مشکل اصلی اکثر تیل واتر ها این است که پایین سدها دما برای رشد بهینه ماهی کم می باشد. هر چه از دریچه های سد پایین تر برویم شرایط می تواند مساعد تر شود، دمای محیط دمای آب را کمی بالا می برد.

سد ها برای سه هدف کلی ساخته می شوند: تولید الکتریسیته، مصارف کشاورزی و خانگی و کنترل سیلاب ها. هر کدام از این سد ها خصوصیات ویژه ای دارند.

خروجی سد های هیدرو پاور (سدهایی که برق تولید می کنند) در طول روز ممکن است چندین بار تغییر کند. در زمان اوج مصرف به منظور تولید بیشتر جریان بیشتری خارج می شود که باعث تغییر ناگهانی در حجم و دمای آب می شود که می تواند ماهیگیر را نا امید کند.

سد های کشاورزی در فصول کشت و آبیاری بیشترین خروجی را داشته و در زمان ذخیره سازی خروجی آن کم می شود. در نتیجه در فصل تابستان جریان آب به بیشترین حد می رسد. این نوسانات باعث می شود تا ماهی به حاشیه رودخانه متمایل شود.

سد هایی که برای کنترل سیلاب ها ساخته می شوند برای ماهی مناسب تر هستند زیرا که جریان خروجی در طول سال پایدار تر است. در زمستان برای خالی شدن فضا جهت کنترل سیلاب های بهاری پیش بینی شده ، آب را رها می کنند. این جریان های پایدار محل زندگی بهتری را برای ماهی ایجاد می کند. بزرگترین نکته مثبت در برخی از تیل واتر ها در این است که محل هایی را بوجود می آورند که پیش از آن برای حیات ماهی مناسب نبودند.

تیل واتر های بهتر می توانند spring creek ها شبیه سازی کنند، حجم جریان ایدیه آل و دمایی پایدار دارند. از فرسایش توسط جریان های شدید در امان هستند و گیاهان آبی در آنها به خوبی رشد می کند. اینگونه تیل واتر ها مملو از گیاهان، حشرات و ماهی ها هستند. مشکل تیل واتر ها در این است که همه آنها مثل هم نیستند و تنها برخی از آنها محل های مناسبی برای حیات آبریان می باشند.

زمانی که به یک freestone river می روم در طی یک روز چند مایل از رودخانه را ماهی گیری می کنم، در نقطه مقابل در spring creek ها در طی یک روز منطقه کوچتری را پوشش می دهم. برای هر نوع رودخانه نوع پشه، سایز آنها، وزن نخ، تیپت و اکشن چوب تا حدی تغییر می کند.

Riffles (feeding lies)

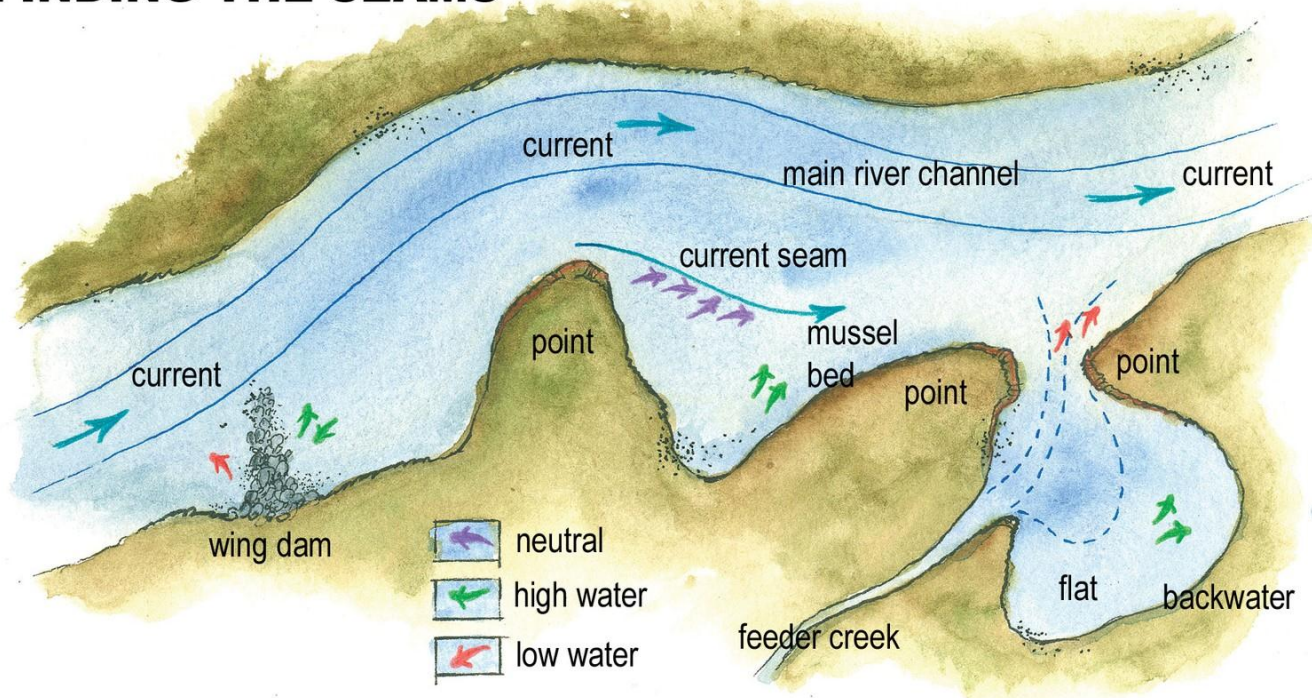


محل هایی از رودخانه با مسیر نسبتاً مستقیم و بستری از سنگ و سنگریزه که در آن سرعت جریان افزایش می یابد. در رودخانه های فری استون بیشترین تولید حشرات آبی در ریفل ها می باشد. بسترهای دارای پستی و بلندی سطح وسیعی را برای رشد گیاهان ایجاد می کنند و این سنگ های کوچکتر هستند که تعداد مطلوبی فضا برای گیاهان درست

می کنند . در عوض این گیاهان زنجیره غذایی برای حشرات و سایر حیوانات را شکل می دهند. سنگ ها جریان را آرام می کنند و محل هایی را بوجود می آورند که ماهی بدون مبارزه با جریان می تواند در آنها بایستد. به این دلیل که بیشتر منابع غذایی در ریفل ها هستند ماهی ها تمایل به نزدیک شدن هرچه بیشتر به این مناطق را دارند، بدون اینکه نیاز داشته باشند تا برای ماندن در آن قسمت انرژی بیش از اندازه مصرف کنند. در نتیجه ماهی به دنبال جریان های آرام داخل و یا چسبیده به ریفل ها هستند.

Current Seams (خط یا رگه جریان)

FINDING THE SEAMS



محل مورد علاقه من در ریفل ها رگه بوجود آمده از برخورد جریان های آرام و تند می باشد. در این محل ها ماهی از هر دو شرایط مورد علاقه خود بهره می برد. جریان آرامی که غذا از جلوی آن عبور می کند. ماهی می تواند در این محل بماند و به ریفل مجاور حمله ور شود، شکار را بریاید و به محل اولیه خود باز گردد. رگه ها بر اساس طبیعت جریان بوجود می آیند. معمولاً در مرکز یک ریفل جریان شدید تر می شود و در کناره های آن بر اثر وجود اصطکاک با حاشیه رودخانه و موانع موجود در کف جریان آرام تر است. خمیدگی و انحنای بستر رودخانه

قویترین جریان را از مابقی منحرف کرده و رگه جریان را بوجود می آورد. همچنین سطح هر ریفل بیانگر پستی بلندی های بستر آن است. ریفل ها تفاوت زیادی در سرعت جریان و عمق آب دارند که این تفاوت باعث بوجود آمدن تعداد زیادی از رگه های جریان می شود که محل های مناسبی برای ماهی می باشند.

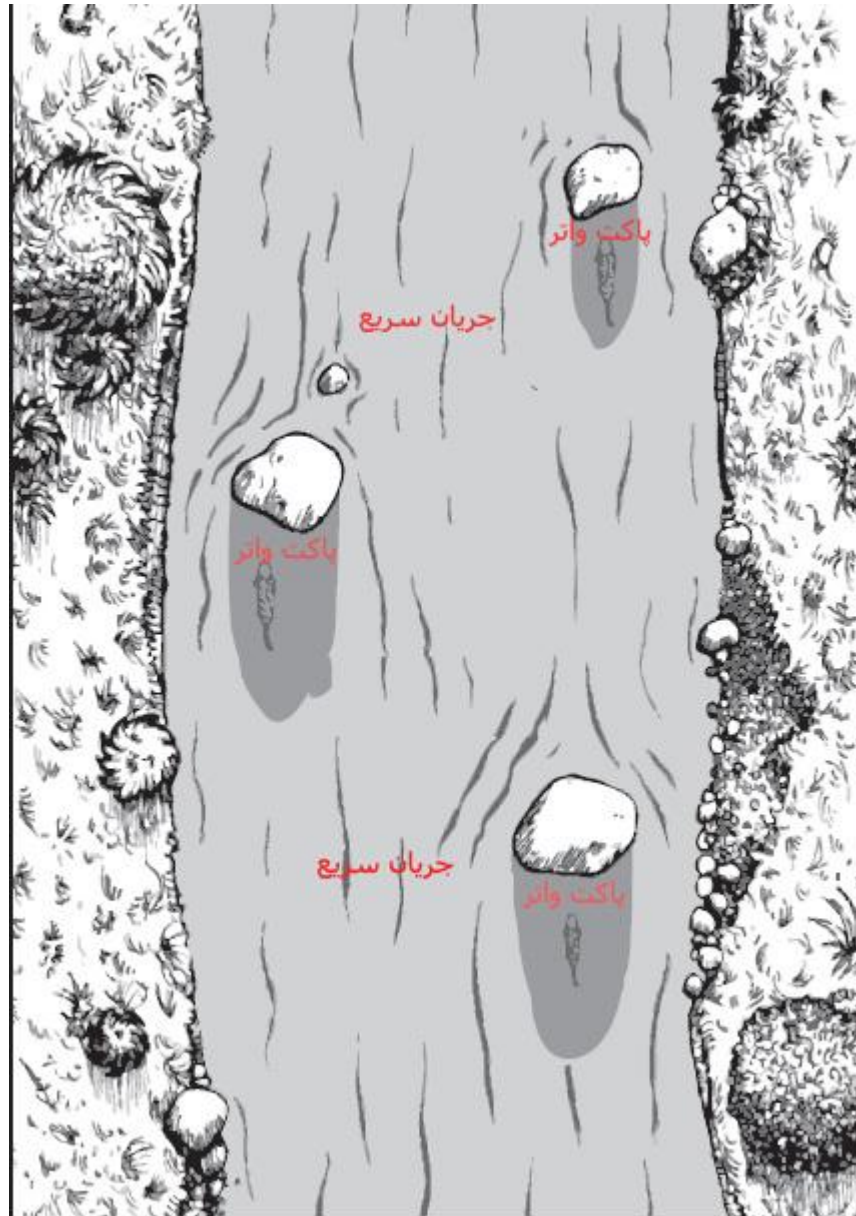
سطوح شکسته شده ریفل ماهی ها را از دید پرندگان شکارچی مخفی می کند. از این لحاظ ریفل ها نیز دارای پوشش محافظ هستند. با باریک شدن بستر رودخانه سرعت جریان افزایش می یابد و ریفل های عریض دارای جریان کند تری هستند.

سرعت و عمق ریفل ها نقش بسزایی در ماندن ماهی در آنها دارند. سرعت بعضی از ریفل برای ماندن ماهی بسیار بالا بوده بنا براین در ریفل هایی آرام و با سرعت جریان کمتر دنبال ماهی بگردید. کمی بالاتر یا پایین تر از سنگ هایی به اندازه توپ بسکتبال که جریان آرام مناسب برای ایستادن ماهی ایجاد می کنند دنبال ماهی باشید. سریع ترین جریان در سطح آب بوده و هر چه به سمت کف رودخانه می رویم سرعت جریان بیشتر می شود. موانع موجود در کف آب نیز سرعت آب را کاهش می دهند و محل های مناسبی برای زندگی آبزیان بوجود می آورند. زمانی روی دادن هیچ ماهی به این محل ها می آید تا فعالانه تغذیه کند. قبل از هیچ شدن در سطح آب حشرات ایمرجر در سطوح پایین و کف آب فعال هستند. نور خورشید بر فعالیت ماهی اثر می گذارد. در روزهای آفتابی سطح ریفل ها به اندازه ای روشن می شود که ماهی در معرض دید پرندگان شکارچی قرار می گیرد. این موضوع به ماهی هشدار می دهد و باعث می شود تا ماهی از رفتن به ریفل های کم عمق در نور آفتاب خودداری کند. در شرایط نور کم ماهی به این مناطق باز می گردد تا در شرایط امن تغذیه کند. شرایط مورد علاقه من روزهای کاملاً ابری است که در آن نور کم بوده و ماهی در ریفل های کم عمق مشغول تغذیه می باشد.

در بهار، پاییز و زمستان نور با زاویه کمتری به سطح آب برخورد می کند و به اندازه تابستان که آفتاب مستقیم می تابد، آب را روشن نمی کند. این مسئله باعث می شود تا ماهی مدت زمان بیشتری در ریفل ها بماند.

در spring creek ها محل های تغذیه ماهی میتواند هر جایی که مقدار زیادی گیاهان آبی وجود دارد باشد. شاید بهترین محل ها جاهایی باشند که بیشترین گیاهان آبی در کف آن باشد به این علت که حشرات آبی بیشترین تعداد را در آنجا دارند. گیاهان در spring creek ها حکم سنگ ها را در رودهای فری استون دارند و جریان را برای ماندن آبزیان آرام می کنند. خیلی به ندرت پیش می آید که در کف رودخانه ای گیاهان زیادی وجود داشته باشد ولی سرعت جریان آن برای ماندن ماهی زیاد باشد. به دنبال بستر های پر گیاه بگردید و در نزدیکی آن ماهی گیری کنید مخصوصاً زمان هایی که هیچ وجود دارد.

Pocket water



محل های استراحت کوچکی می باشند که در وسط دو جریان سریع و نامناسب برای ایستادن ماهی قرار گرفته اند. در میان ریفل های سریع و یا قسمت های کم عمق به دنبال pocket water بگردید. در میان ریفل های سریع یا قسمت های کم عمق رودخانه به دنبال پاکت واتر بگردید.

سنگ بزرگ در میان تند آب ها سرعت جریان را کاهش می دهد و استراحتگاه کوچکی در جلوی خود بوجود می آورد. در این محل ها تعدادی ماهی می ایستند.

ماهی ها در پاکت واتر فرصت طلبانه تغذیه می کنند و باید خیلی سریع برای گرفتن طعمه تصمیم بگیرند. مدل های مختلفی از پشه ها با سایز بزرگ می تواند موثر باشد. پشه های attractive نیز موثر هستند. در پاکت واتر اولین پرتاب موثر ترین پرتاب است. ماهیگیری با قایق (Drift boat) ماهیگیر را در معرض تعداد زیادی پاکت واتر قرار می دهد، پرتاب دقیق منجر به ماهی می شود.

دما نقش بسزایی در پیدا کردن ماهی دارد. در دمای پایین جریان های تند و سرد ریفل ها برای ایستادن ماهی بسیار انرژی گیر هستند ولی در زمان هایی که دما مطلوب تر است ماهی ها در ریفل ها پخش می شوند و مشتاقانه به دنبال غذا می گردند.

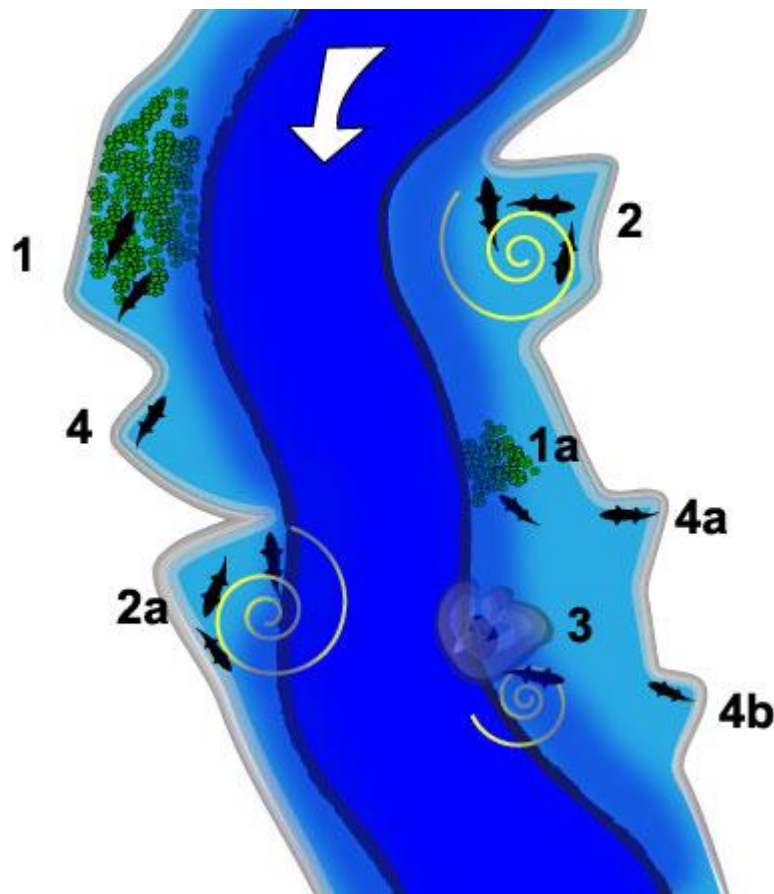
Prime lies

این مناطق بهترین محل را با فراهم کردن پناهگاه، غذا و استراحتگاه برای ماهی به وجود می آورد. prime lies ها خانه بزرگترین و غالب ترین ماهیان رودخانه می شوند. این محل ها معمولاً توسط undercut bank هایی (کناره های رودخانه که تو رفتگی دارند) بوجود می آیند که در روی آنها گیاهان آویزان هستند و پایین دست یک ریفل پربار (با تولید غذای فراوان) می باشند. پوشش بالای سر ماهی آن را از دست شکارچیان دور نگه می دارد و اصطکاک مابین آب و کناره ها و کف رودخانه سرعت جریان را کاهش می دهد و رگه جریانی داخل این منطقه بوجود می آید که غذای تولید شده توسط ریفل از آن می گذرد.

Deep holes

چاله های عمیق اصولاً استراحتگاه می باشند ولی بعضی از آنها می توانند به عنوان prime lies تلقی شوند. استراحتگاه ها از ماهی در برابر شکارچیان و جریان های تند محافظت می کنند، عمق زیاد چاله ها نیز همین نقش را ایفا می کند. اگرچه بسیاری از چاله ها از نظر تولید غذا نسبت به ریفل ها فقیر می باشند، ممکن است غذاهای شناور در آب درون آن ته نشین شوند. در بیشتر مواقع چاله های بزرگ مخفیگاه های ماهی در روز می باشند. در مواقعی که نور کم است ماهی برای تغذیه به ریفل ها می آید. خروجی های چاله ها می توانند ریفل باشند. چاله های عمیق بلافاصله بعد از یک ریفل نیز می تواند یک prime lie شود به این علت که پشه های ایمرجر مستقیماً به این چاله ها روانه می شوند. هنگامی که ماهی احساس خطر کند می تواند سریعاً به عمق بیشتر پناه ببرد.

Resting lies (استراحتگاه ماهی)



محل هایی با جریان آرام بوده که ماهی می تواند در آن استراحت کند. علاوه بر آن وجود محافظ هایی نظیر گیاهان و یا عمق زیاد محل را برای ماهی جذاب تر می کند. استراحتگاه ها معمولا از ریفل ها دور بوده بنابراین غذا در آن می تواند کم می باشد. ماهی در زمان هایی که هیچ نباشد و یا در شرایط نور زیاد به استراحتگاه ها می رود و زمانی که هیچ شروع می شود و یا نور کم می شود از آنها خارج می شوند. به این علت که غذا در استراحتگاه ها کم است ممکن ماهی ها انتخابی تغذیه کنند. پشه های attractor در این محل ها میتواند موثر باشند.

Structure

به هر چیزی که پوشش و محافظ ایجاد می کند structure می گویند. الوار و درخت های افتاده در آب منطقه با پوشش را ایجاد می کنند. Structure ها مخفی گاه هایی با جریان آرام بوجود می آورند. درخت های افتاده در آب می توانند محل هایی بوجود آورند که تعداد حیرت آوری ماهی از آن استفاده کنند. Structure ها می توانند شامل اشیا مختلفی نظیر ریشه درختان، گیاهان، تنه درخت و یا حتی اجساد ماشین های افتاده در آب باشند. من یک خال قرمز خیلی بزرگ را گرفتم که در صندلی عقب یک بیوک غرق شده زندگی می کرد!

Dead water

Dead water به بخش های وسیعی از قسمت های کم عمق و گلی بستر رودخانه که خالی از پوشش گیاهی هستند گفته می شود. این قسمت ها توانایی تولید مواد غذایی ریفل ها را ندارند. قسمت اعظم رودخانه هایی که گل و لای زیادی دارند عموماً dead water می باشد. به همین علت است که تخریب حوزه های آبخیز برای رودخانه ها بسیار مضر است. گل ولای وارد ریفل ها شده و ظریفیت تولید حشرات آنها را از بین می برد. (مثل پرورش ماهی های هرز) dead water ها همچنین عاری از پناهگاه بوده در نتیجه محل های خطرناکی برای ایستادن ماهی می باشند. در اکثر مواقع نیز این مناطق خالی از ماهی می باشند. در بعضی مواقع حشرات توسط باد در این مناطق می افتند و ماهی به طور موقتی به این مناطق می رود تا این حشرات مرده یا زخمی را شکار کنند، اگرچه ماهی در این مناطق بسیار هوشیار بوده و نزدیک شدن به آنها دشوار است. در زمان هچ می فلای های کوچک و یا افتادن می فلای های بالغ در آب (spinner fall) ممکن است باد این حشرات را به dead water ها ببرد.

Curvature (انحنا های رودخانه)

انحنای بستر رودخانه محل های مختلفی برای ایستادن ماهی ها بوجود می آورند. خم های بیرونی یا انحنا های بزرگتر در معرض نیروی فرسایشی رودخانه قرار می گیرند. جریان های شدید دلیل عمیق تر شدن بستر رودخانه ها هستند. در شرایطی که سطح آب پایین است، چاله ها و run های عمیق در جوار تو رفتگی های کنار رودخانه موجود می باشند. این مناطق خیلی سریع مورد توجه ماهی ها قرار می گیرند.

خم های داخلی یا کوچکتر باعث ته نشین شدن ذرات شناور در جریان می شوند. در اینجا، دور از جریان اصلی، مواد غذایی ته نشین می شوند. به علاوه، حشرات شناور در آب نیز در این مناطق متمرکز می شوند.

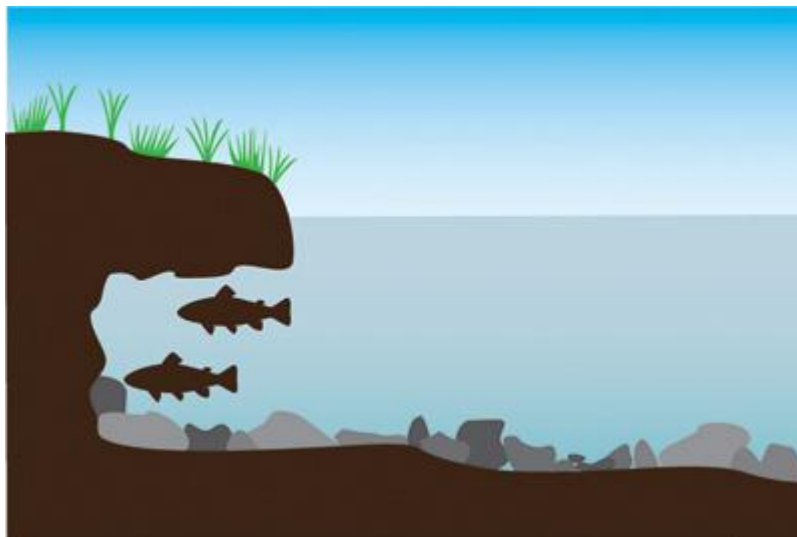
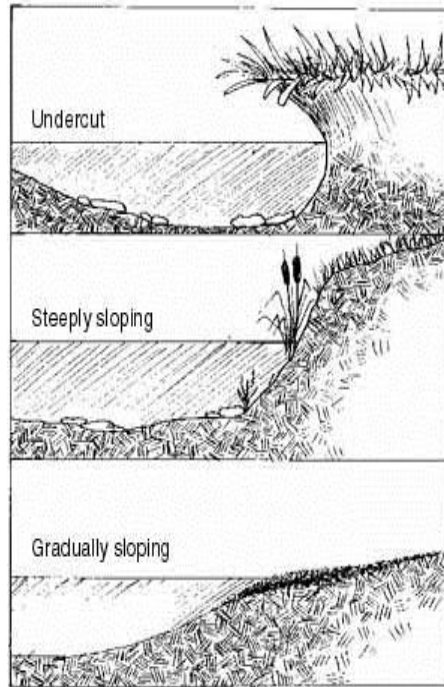
گفتیم که Current seams یا رگه های جریان از برخورد جریان های تند و آرام تشکیل می شود که محل هایی مناسب برای ایستادن ماهی ها هستند. رگه های جریان هم در انحنا های بزرگ و هم کوچک یا داخلی تشکیل می شوند.

جزیره ها رگه های جریان بیشتری بوجود می آورند و ماهی ها رگه های جریان جزیره ها را بیشتر می پسندند به این علت که احتمال افتادن حشرات زمینی در داخل آب وجود دارد. شکل و محل قرار گیری جزیره ها به گونه ای است که دو جریان با سرعت های متفاوت در دو سر آن تشکیل می شود و رگه های جریان در بالا و پایین دست و همچنین اطراف آن بوجود می آید. رگه های جریان در بالا دست، پایین دست و کناره های جزیره ها تشکیل می شود و گیاهان و پوشش کناره ها شرایط آن را برای ماهی بهبود می بخشد. وجود ریفل در بالا دست یک جزیره مانند یک دروازه ای می ماند که حشرات ایمرجر را به سمت جزیره هدایت می کند.

رودخانه های مورد علاقه من دارای تعداد زیادی آبراهه و جزیره هستند زیرا وجود این ساختار ها مناطق پر ماهی را افزایش می دهد.

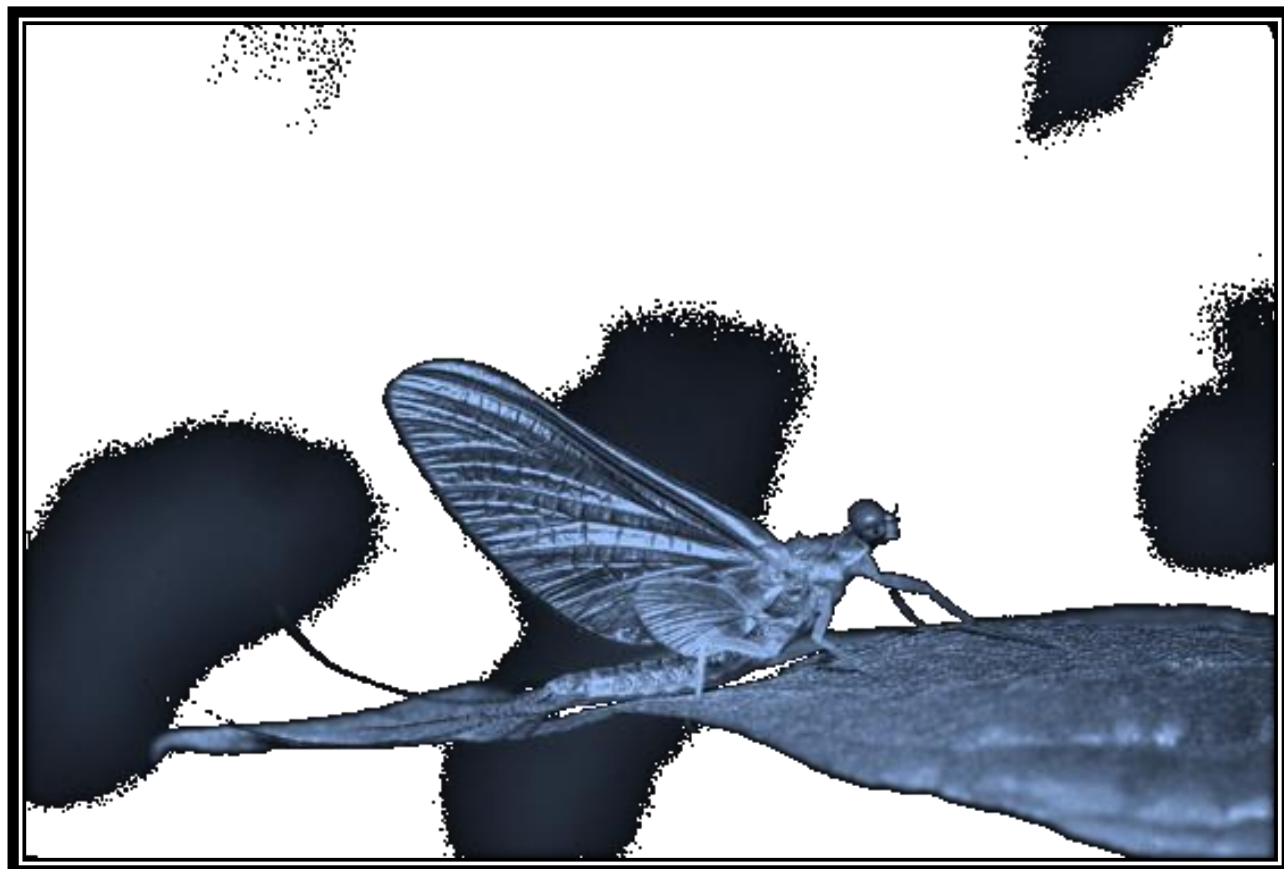
یک جزیره حداقل چهار رگه جریان بوجود می آورد که دو تای آنها به علت مجاور بودن با جزیره و وجود undercut banks مناسب ترند.

آبراهه های کوچک در کناره رودخانه های بزرگ را دست کم نگیرید ولی در نظر داشته باشید که پیش نیاز منطقه ای پر ماهی، وجود پیشینه جریان ثابت می باشد. در ضمن مدتی طول می کشد تا ماهی از منطقه ای که اخیراً کم آب شده نقل مکان کند.



حشره شناسی

FLY-FISHING ENTOMOLOGY



غذای ماهی

به طور کلی ماهی در حالت طبیعی از حشرات آبی، حشراتی که از حاشیه رودخانه به داخل آب می افتند (terrestrials)، سخت پوستان کوچک درون آب (crustacean)، سایر ماهیان (بچه ماهی ها)، زالوها و کرم ها تغذیه می کنند. غذاهایی که بیشترین اهمیت را برای ماهی و ماهیگیر دارند، حشرات آبی می باشند که بیشتر عمر خود را زیر آب سپری کرده و در زیر آب بالغ می شوند، سپس از آب خارج شده و به حشراتی هوازی تبدیل می شوند. حرکت حشرات به بیرون از آب، آنها را در دسترس شکارچینی همچون ماهی و پرندگان قرار می دهد. که اغلب باعث تغذیه بی امان ماهی ها می شود. به این پدیده (تبدیل شدن به حشره بالغ و خروج از آب) hatch (هچ) یا دگردیسی گفته می شود.

در زمانی که حشرات به صورت گله ای هچ می کنند، ماهی به شدت روی هچ متمرکز شده و تقریباً هیچ غذای دیگری نمی خورد. به این پدیده selective feeding یا تغذیه انتخابی گفته می شود.

اصطلاح دیگری که اغلب در فلای فیشینگ با آن مواجه می شویم " تطبیق با هچ" یا matching the hatch می باشد که منظور از آن انتخاب پشه صحیح و ارائه کردن آن به نحوی مناسب می باشد. برای دست یابی به این هدف باید توانایی شناسایی پشه را داشته و با رفتار، اندازه، شکل و رنگ آن آشنا باشیم. بنابراین بسیار مهم است که اطلاعاتی کاربردی در مورد مهمترین گونه های حشرات آبی :
می فلای ها، استون فلای ها، کدیس فلای ها و میج ها داشته باشیم.



می فلای ها

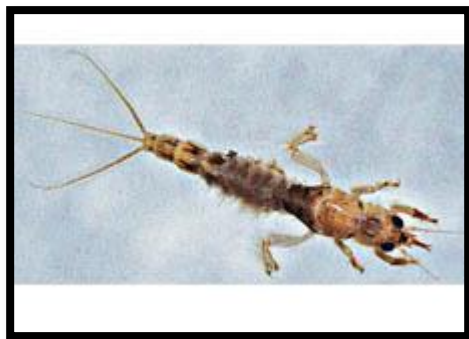
از دید فلای فیشینگ چرخه زندگی می فلای ها به چهار مرحله : تخم ، نیمف (شفیره) ، دان (Dun) و اسپینر (Spinner) تقسیم می شود. درک این مراحل و اینکه در هر مرحله ماهی چه رفتاری دارد کمک بسیاری در کسب موفقیت شما دارد.

وقتی ماهیگیران از هچ صحبت می کنند اغلب ذهن ها به سمت هچ می فلای می رود به این علت که می فلای ها زیبا ترین شرایط ماهیگیری را بوجود می آورند. می فلای ها غذایی بسیار مهم برای ماهی بوده و حدود 100 سال است که زندگی آنها توسط ماهیگیران مطالعه و بررسی می شود.

زندگی می فلای ها از درون تخم شروع می شود و سپس تبدیل به نیمف می شوند. نیمف ها معمولاً حدود یک سال عمر می کنند. طول نیمف ها از 4 تا 40 میلی متر متغیر است.

نیمف می فلای ها به چهار دسته : حفارها (Burrowers) ، خزنده ها (Crawlers) ، شناگر ها (Swimmers) و چسبنده ها (Clingers) تقسیم می شوند.

حفارها (Burrowers)



این نوع نیمف ها پوششی محافظ از گل، شن یا سنگریزه در کف آب برای خود می سازند.

شناگرها (Swimmers)



شناگرها محل زندگی گسترده ای دارند و در همه نوع آب اعم از دریاچه ها، رودخانه ها با جریان تند و نهر ها زندگی می کنند.

چسبنده ها (Clingers)



چسبنده ها در آبهای تند و حتی خروشان زندگی می کنند. بدنی تخت و پاهایی قوی دارند تا بتوانند به سنگ ها بچسبند.

خزنده ها (Crawlers)



گونه هایی از این نوع نیمف که در آب های تند زندگی می کنند رفتاری شبیه چسبنده ها دارند و گونه هایی که در آبهای آرام زندگی می کنند رفتاری مثل شنا گر ها دارند.

پشه های Hare's ear و Pheasant tail معروف ترین شبیه سازهای نیمف های می فلای می باشند.

Hare's ear و Pheasant tail



Dun

حشره ای که از پوسته شفیرگی نیمف می فلای در زمان هچ بیرون می آید Dun نام دارد که دارای دو بال بزرگ روبه بالا، دو یا سه دم، و دو بال خیلی کوچک می باشند. Dun ها حشره هایی هستند که پس از خشک شدن بال هایشان از سطح آب رو به بالا پرواز می کنند. زمانی که Dun ها در سطح آب می بینید می فلای ها در حال هچ کردن هستند.



معروفترین پشه هایی که می فلای Dun را شبیه سازی می کنند:

Parachute Adams :



Light Cahill

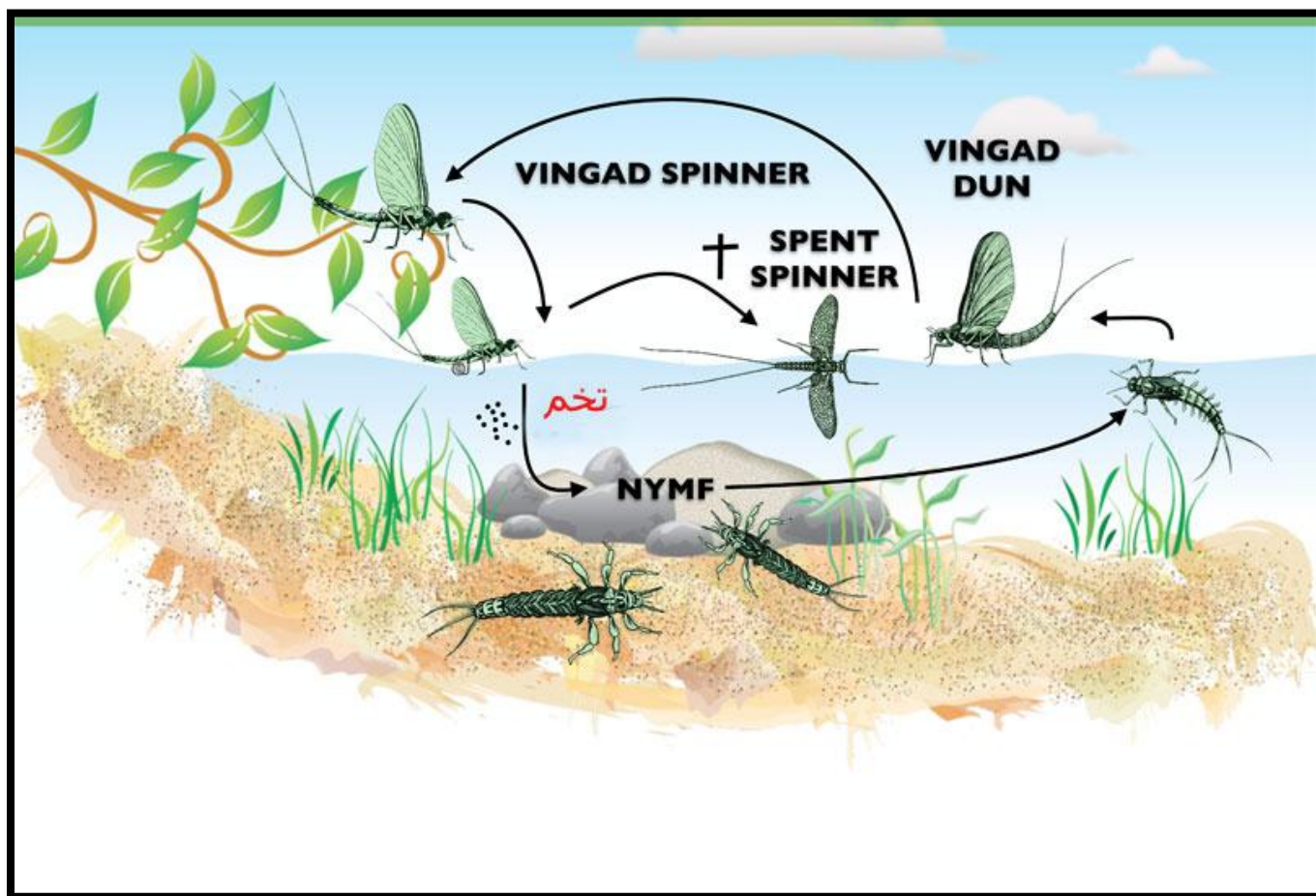


اسپینر ها، می فلای های بالغ می باشند. بعد از تبدیل شدن می فلای ها از حالت دان به اسپینر پس از مدت کوتاهی معمولا 24 ساعت در دسته های بزرگ جمع شده و در بالای آب جفت گیری می کنند هنگامی که می فلای از مرحله دان به اسپینر تبدیل می شود اغلب رنگ بدنش تغییر می کند. دم اسپینر ها از دان ها بلند تر است و بالهای اسپینر ها معمولا شفاف بوده در حالی که دان ها دارای بالهایی کدر می باشند. اسپینر ماده تخم گذاری می کند و در همان حین می میرند و نرها به بارور کردن تخم ها ادامه داده و پس از آنها هم می میرند و به سطح آب می افتند. هنگامی که اسپینر ها به سطح آب می افتند

بالهانشان از هم باز می شود. در بعضی مواقع ماهی اسپینر ها را به دان ها ترجیح می دهد زیرا می داند که اسپینر ها مرده و بی حرکت هستند در نتیجه طعمه هایی آسان می باشند.

پشه Parachute Adams علاوه بر شبیه سازی کردن دان ها، اسپینرها را نیز به خوبی شبیه سازی می کند.

چرخه زندگی می فای ها:





Pheasant-Tail Nymph



Parachute Adams



Hare's-Ear Nymph

کدیس فلابا

زندگی کدیس فلابا از تخم شروع می شود و شامل سه مرحله دیگر لارو، پیوپا و بالغ می باشد. تخم ها به لارو تبدیل می شوند. مرحله لاروی طولانی ترین مرحله زندگی کدیس است که در حدود یک سال می باشد.



گونه های زیادی از کدیس ها موجود می باشند ولی برای شروع کافی است دو گونه لاروی آن را بشناسیم. کدیس کیس دار و کدیس آزاد (بدون کیس). کدیس های کیس دار پوشش هایی از سنگریزه و یا چوب برای خود می سازد و به کف رودخانه می چسبند. کدیس های آزاد شبیه کرم هایی کوچک می باشند و دارای سری مشکی یا تیره می باشند.



لارو کدیس پيله ای به دور خود می سازد و هنگامی که زمانش فرا برسد از پيله بیرون آمده و به پیوپا تبدیل می شود و به سطح آب میرود و در آخر حشره بالغ از پوسته پیوپا بیرون می خزد.



کدیس های بالغ زمان پرواز مانند شاپرک های کوچک می مانند و هنگام استراحت بر روی گیاهان باله ایشان را جمع می کنند. کدیس های بالغ در مقایسه با می فلای های بالغ بیشتر (چند روز تا یک هفته) عمر می کنند و سپس جفت گیری کرده و ماده ها روی سطح آب تخم های خود را رها می کنند یا به کف آب رفته و در لابه لای سنگ ها تخم می گذارند و پس از آن می میرند.



پشه های شبیه ساز کدیس



Henryville Special



Lawson's Spent Caddis



Troth's Elk-Hair Caddis



CDC Caddis Emerger



Barr's Net-Builder Caddis



Fox's Caddis Poopah

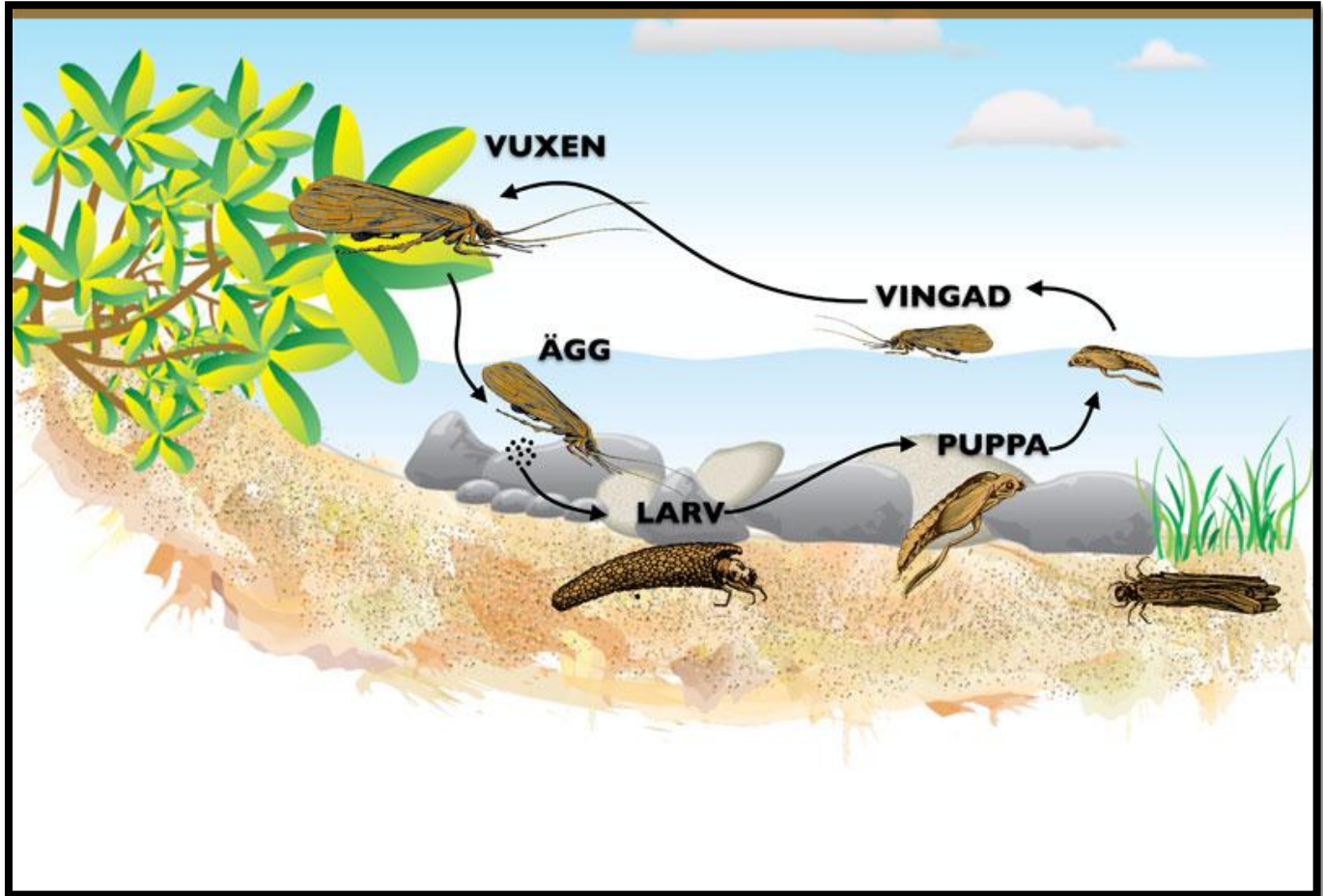


LaFontaine's Sparkle Pupa



Matherw's X-Caddis

چرخه زندگی کدیس ها



میج ها



میج ها از خانواده Chironomidae ها هستند. سایز آنها کوچک بوده و دم ندارند. دارای دو بال می باشند که از بدنشان کوچک تر است و در اکثر آنها یافت می شوند. رنگ آنها مختلف می باشد. رنگ های کرم، قهوه ای، مشکی، زیتونی و قرمز متعدد تر است. چرخه زندگی میج ها دارای چهار مرحله: تخم، لارو، پیوپا و بالغ می باشد. لارو میج ها شبیه کرم هایی نازک با بدنی بخش بخش و فاقد شکل مخروطی می باشند. رنگ قرمز در بعضی از گونه ها بیانگر وجود هموگلوبین در آنها می باشد که سرشار از اکسیژن بوده و به لارو این امکان را می دهد که در کثیف ترین محل ها که فاقد اکسیژن هستند زندگی کنند.



وقتی لارو ها کاملا رشد کنند به پیوپا تبدیل می شوند. بعضی از گونه ها برای خود پيله درست می کنند و بعضی ها درون پوسته سخت شده نیمگی باقی می مانند و بعضی ها آزادانه شنا می کنند. بر خلاف لارو ، پیوپا دارای بدنی مخروطی به همراه thorax می باشد. بدن پیوپا هم بخش بخش می باشد.



وقتی پیوپا ها کاملا شکل بگیرند برای هچ کردن به سطح آب می روند. زمان بیشترین هچ با توجه به فصل تغییر می کند. در بهار، پاییز و زمستان در وسط روز و در روزهای گرم تابستان به هنگام غروب می باشد. در سطح آب ، میچ بالغ از پوسته پیوپا خارج شده و پس از

خشک شدن بالهایش پرواز می کند. پس از جفت گیری و گذاشتن تخم، این حشرات می میرند و دوباره این چرخه از سر گرفته می شود.



پشه هایی که میج ها را شبیه سازی می کنند:



Garcia's Rojo Midge



Barr's Red Pure Midge



Gomez's Johnny Flash



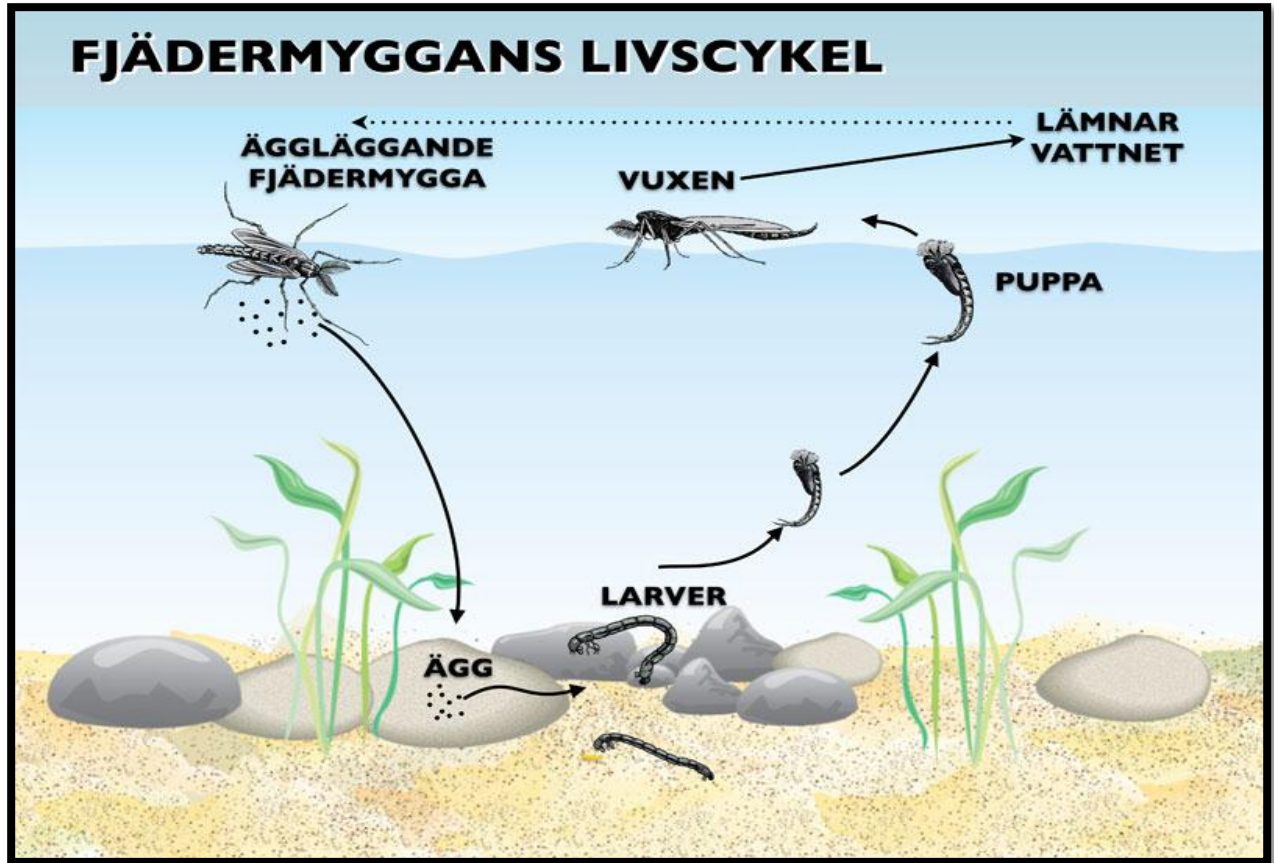
Griffith's Gnat



Brassie



Frostbite Chironomid Pupa



استون فلای ها



استون فلای ها به علت دارا بودن سایز بزرگ غذای ارزشمندی برای ماهی محسوب می شوند. سایز قلاب نمونه های بالغ ان از شماره 4 تا 18 متغییر است. استون فلای بالغ دارای 4 بال براق بوده که در هنگام استراحت بالها را روی پشت خود می خواباند. چرخه زندگی آنها شامل مراحل تخم، نیمف و بالغ می باشد و فاقد مراحل لارو و پیوپا است. استون فلای ها در آب هایی با جریان تند زندگی می کنند و در نتیجه دارای بدنی صاف و پاهایی قدرتمند می باشند تا بتوانند به سنگ ها و صخره ها بچسبند. دارای دو رشته دم کوتاه و ضخیم بوده و شاخک های آنها نسبتا بلند است و بر خلاف می فلای ها فاقد آبشش روی شکمشان (abdomen) هستند.

وقتی که نیمف ها بالغ می شوند به بیرون از آب می خزند و تبدیل به حشره بالغ می شوند، بنابراین هیچ استون فلای برای ماهیگیران مثل هج می فلای و یا کدیس پر اهمیت نیست. با این حال زمانی که نیمف ها به بیرون از آب مهاجرت می کنند اغلب جریان آب بر آنها غلبه کرده و آنها را با خود می برد در این شرایط ماهی به کناره های آب می آید تا استون فلای ها را شکار کند. کناره های آب و زیر سنگ ها را برای تطبیق هرچه بیشتر نیمف با پشه خود بررسی کنید.

استون فلای های بالغ به مدت چند روز یا چند هفته در کناره های آب روی گیاهان زندگی می کنند و در پرواز مهارت چندانی ندارند و اغلب بر اثر وزش باد به داخل آب می افتند و ماهی از آنها تغذیه می کند. در خشکی جفت گیری می کنند و سپس حشره ماده برای تخم گذاری به آب می آید در این شرایط نیز در معرض شکار توسط ماهی قرار می گیرند.



پشه هایی که استون فلاي ها را شبیه سازی می کنند



Terrestrials

ترستریال ها حشراتی هستند که در آب زندگی نمی کنند بلکه در اثر وزش باد و یا هر علت دیگر به درون آب می افتند.

از مهمترین ترستریال ها می توان به ملخ، مورچه، جیرجیرک، بیتل (Beetle)، زنبور، کرم هایی که به درون آب می افتند مثل Caterpillar ها و یا کرم درخت بید (پت) (crane fly larvae) و همچنین شاپرک ها نام برد.

ملخ، مورچه، Beetle

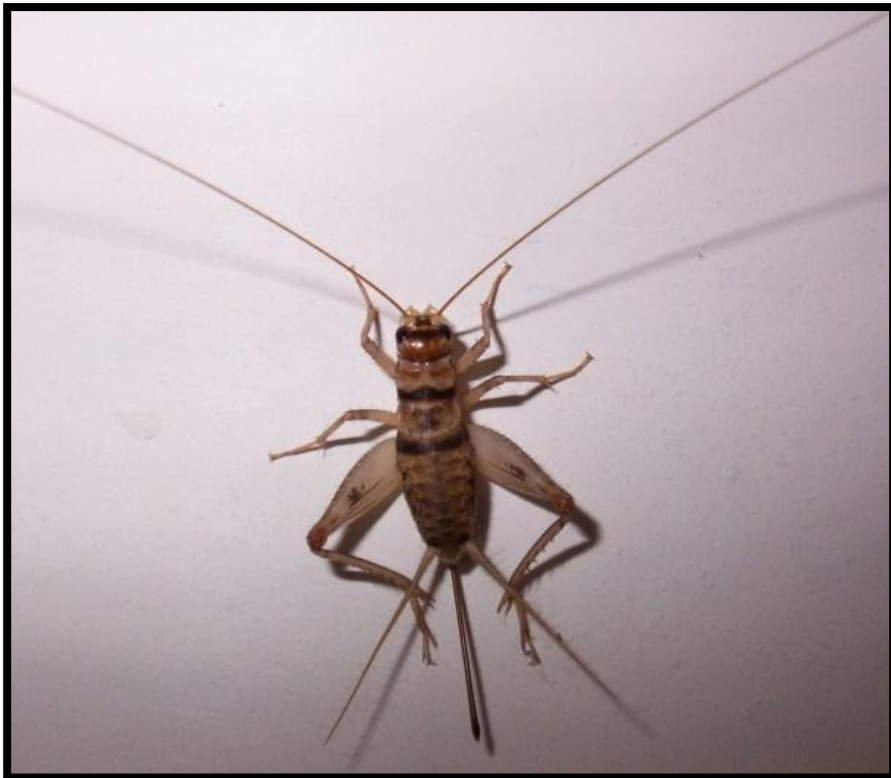




Caterpillar



جیرجیرک



ماهی اغلب از حشرات آبی تغذیه می کند ولی هیچ حشرات آبی فصلی بوده و اغلب در بهار و پاییز متمرکز است. در تابستان و اوایل پاییز ماهی از حشرات دیگری به نام ترستریال ها نیز به شدت تغذیه می کند. ملخ ها شاید بهترین نوع حشرات زمینی یا ترستریال ها باشند، بیشتر به این علت که دارای سایزی بزرگ بوده و در پرواز اصلا مهارت ندارند. ملخ ها در تابستان معمولا دارای سایزی در حدود قلاب شماره 12 تا 16 بوده و در اواخر پاییز رشد کرده و به سایز 4 تا 10 می رسند. ملخ ها را در کنار رودخانه مشاهده کنید تا بتوانید سایز و رنگ آنها را هرچه بهتر تطبیق دهید.

بیتل ها سایز و رنگ های مختلفی دارند و معروفترین شبیه ساز های آن بیتل های سیاه فومی می باشند. پشه های بیتل بر روی آب سخت دیده می شوند به همین دلیل بهتر است بر روی آن از رنگی روشن به عنوان ایندیکاتور استفاده کنیم. مورچه ها نیز حشره های مورد علاقه ماهی ها هستند و در گله های بزرگ پرواز و جفتگیری می کنند و بر خلاف ملخ ها به صورت گروهی در آب می افتند. در ساخت مورچه نیز می توانید از فوم استفاده کنید.

سخت پوستان (Scud, Sow bug, Crayfish)

این گروه از غذاهای ماهی شامل سخت پوستان ریز می باشند و معروفترین آنها اسکاد ها بوده و رنگ آنها با رنگ گیاهان آن منطقه مطابقت دارد. سبز زیتونی معروف ترین رنگ است. اسکاد ها در رودخانه های فری استون زندگی نمی کنند و اغلب در محل هایی با پوشش گیاهی فراوان مثل اسپرینگ کریک ها، تیل واتر هایی با پوشش گیاهی مناسب و دریاچه ها زندگی می کنند. از سایر سخت پوستان می توان به sow bug و crayfish اشاره کرد.







Woolly bugger کون هد دار شبیه ساز مناسبی برای Cray fish ها می باشند که البته رنگ آنها باید تطبیق داده شود.

Leeches (زالو ها)

زالوها در تمامی آب ها زندگی می کنند و ماهی ها عاشق آنها هستند زیرا کند شنا می کنند و غذایی پر کالری برای ماهی می باشند. Woolly bugger مشکی شبیه ساز مناسبی از زالو ها می باشد ولی زالو ها رنگ های مختلفی نظیر زیتونی و قهوها ای دارند.



بچه ماهی ها

عموما هر ماهی شکارچی ای از سایر ماهیان کوچک تغذیه می کند و هرچه ماهی بزرگ تر شود گوشتخوار تر می شود. پشه های مختلفی مثل زونکر ها و وولی باگرها بچه ماهی ها را شبیه سازی می کند. woolly bugger ها طیف وسیعی از بچه ماهی ها را می توانند شبیه سازی کنند.

Sculpin (اسکالپین) ها ماهی های کوچکی هستند که در کف آب زندگی می کنند و غذای مناسبی برای ماهی به شمار می روند. برای شبیه سازی اسکالپین پشه های Buggers River Bow or Muddler Minnows, Zoo Cougars, مناسب هستند.

Sculpin



Conehead Madonna



Hada's Creek Crawler



Rubber-Leg Woolly Bugger



Galloups's Zoo Cougar



Skok's E-Z Zonker



Clousers's Deep Minnow

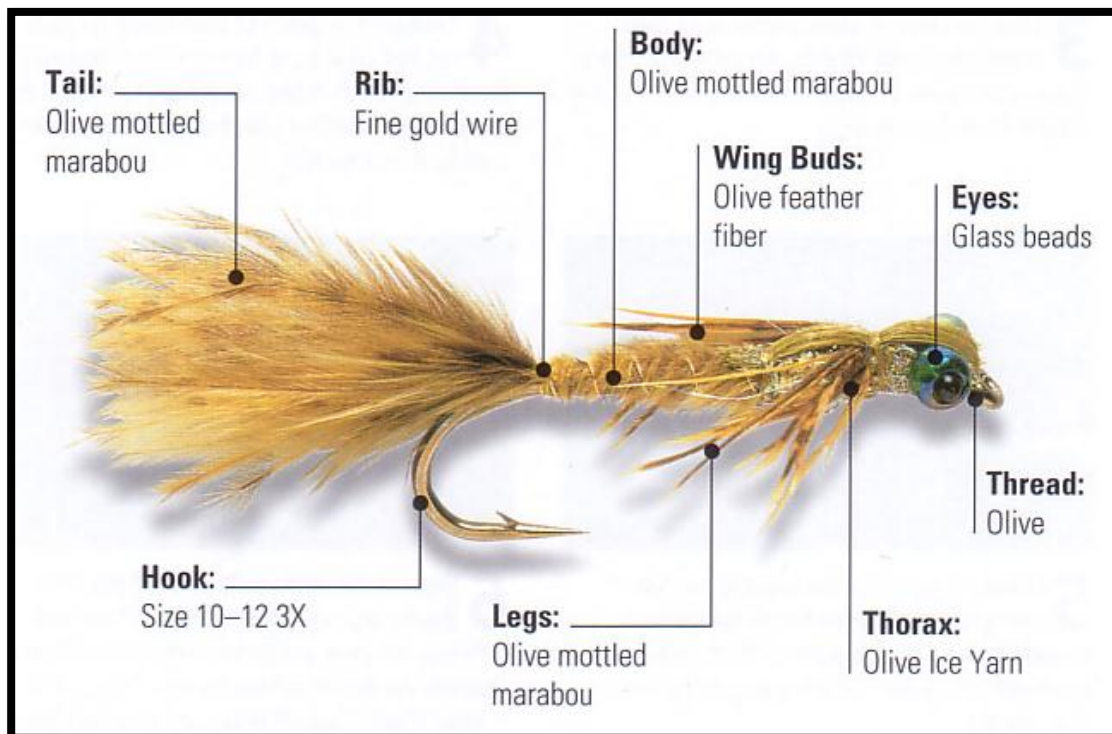
Dragonfly ها و Damselfly ها



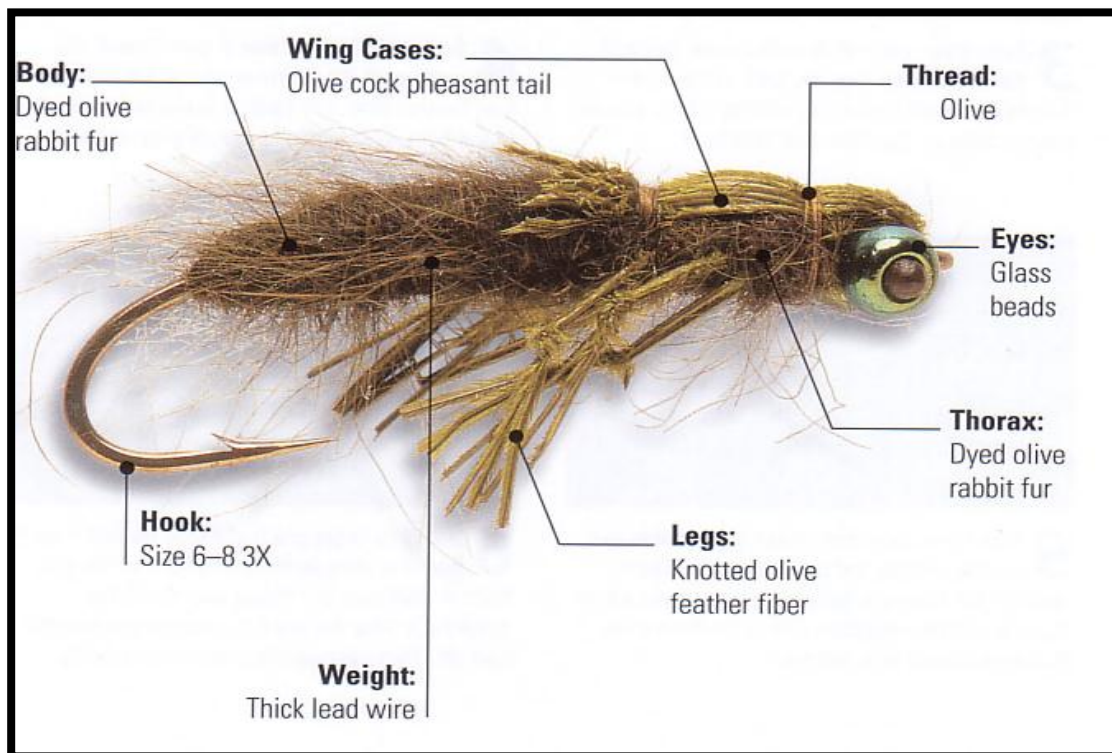
چرخه زندگی دراگون فلای ها و دمسل فلای ها از تخم شروع می شود. تخم ها به نیمف و نیمف به حشره بالغ تبدیل میشود. دراگون فلای های بالغ دید ماهیگیری اهمیت چندانی ندارند زیرا که پرنده هایی بسیار ماهر و قدرتمند بوده و کمتر در دسترس ماهی قرار می گیرند. ولی نیمف دراگون فلای ها غذایی ارزشمند برای ماهی می باشد. دمسل فلای ها هم در شکل بالغ و هم نیمف غذای مناسبی برای ماهی محسوب می شوند. اگرچه دمسل فلای های بالغ نیز پرنده هایی ماهر هستند ولی ضعیف بوده و با وزش باد به روی سطح آب می افتند و همچنین هنگام تخم ریزی در دسترس ماهی قرار می گیرند. اگرچه در ظاهر این دو نوع حشره به هم شبیه هستند ولی تفاوت هایی دارند که آنها را از هم قابل تشخیص می کند.

نیمف دراگون فلای چاق بوده در حالی که نیمف دمسل فلای لاغر است و دارای سه رشته دم می باشد.
دراگون فلای بالغ از دمسل فلای بزرگتر است و در حالت استراحت، دمسل فلای بال هایش را بر روی پشت خود جم می کند در حالی که دراگون فلای بال های خود را باز نگه می دارد، مثل بالهای هواپیما.

نیمف دمسل فلای



نیمف دراگون فلائی





منابع:

Fly Fishing the Lifetime Sport -David W. Young

www.troutnut.com

The Fly Tying Bible – Peter Gathercole

در آینده به سرفصل‌های این کتاب این مطالب اضافه خواهد شد.



- تشریح آناتومی پشه‌ها به زبان فارسی جهت بافت آنها
- شناخت ابزار مورد نیاز جهت بافت پشه‌ها
- شناخت متریال مورد نیاز جهت بافت آنها
- سایز و نوع مناسب قلابها برای بافت پشه
- محل مناسب استفاده از پشه‌ها
- نحوه کشیدن پشه‌ها
- انواع پشه‌ها ، سایز و زمان حضور آنها در طول فصول
- تکنیکهای ماهیگیری در دریاچه‌ها به سبک فلای فیشینگ
- و.....

کلیه حقوق این اثر برای فروشگاه کلدون محفوظ می باشد.
هرگونه کپی برداری پیگرد قانونی دارد.
استفاده از این کتاب با ذکر منبع بلامانع می باشد.